

GEMEENTE REUSEL-DE MIERDEN

Bestemmingsplan Buitengebied 2009, herziening fase 1A

Toelichting

1.	INLEIDING.....	3
1.1.	Aanleiding.....	3
1.2.	Begrenzing plangebied.....	3
1.3.	Vigerende bestemmingsplannen.....	4
1.4.	Plansystematiek herziening.....	5
1.5.	Leeswijzer	7
2.	BELEIDSKADER.....	9
2.1.	Nationaal beleid en regelgeving.....	9
2.2.	Provinciaal beleid en regelgeving	17
2.3.	Regionaal beleid en regelgeving	31
2.4.	Gemeentelijk beleid en regelgeving	32
3.	BESCHRIJVING PLANGEBIED	43
4.	VISIE INTENSIEVE VEEHOUDERIJ	49
4.1.	Probleemstelling.....	49
4.2.	Transitie naar een duurzamere intensieve veehouderij	52
4.3.	Ruimtelijke ontwikkelingsvisie intensieve veehouderij	54
4.4.	Nadere uitwerking gemeentelijke visie.....	57
5.	OVERIGE AANPASSINGEN	65
5.1.	Aanpassing bp nav uitspraak Raad van State	65
5.2.	Ambtshalve aanpassingen	66
6.	OMGEVINGSEFFECTEN.....	73
6.1.	Algemeen	73
6.2.	Plan-m.e.r.....	73
7.	UITVOERBAARHEID.....	79
7.1.	Financiële uitvoerbaarheid	79
8.	OVERLEG EN INSPRAAK	81
8.1.	Vooroverleg	81
8.2.	Zienswijzen.....	81

1. INLEIDING

1.1. Aanleiding

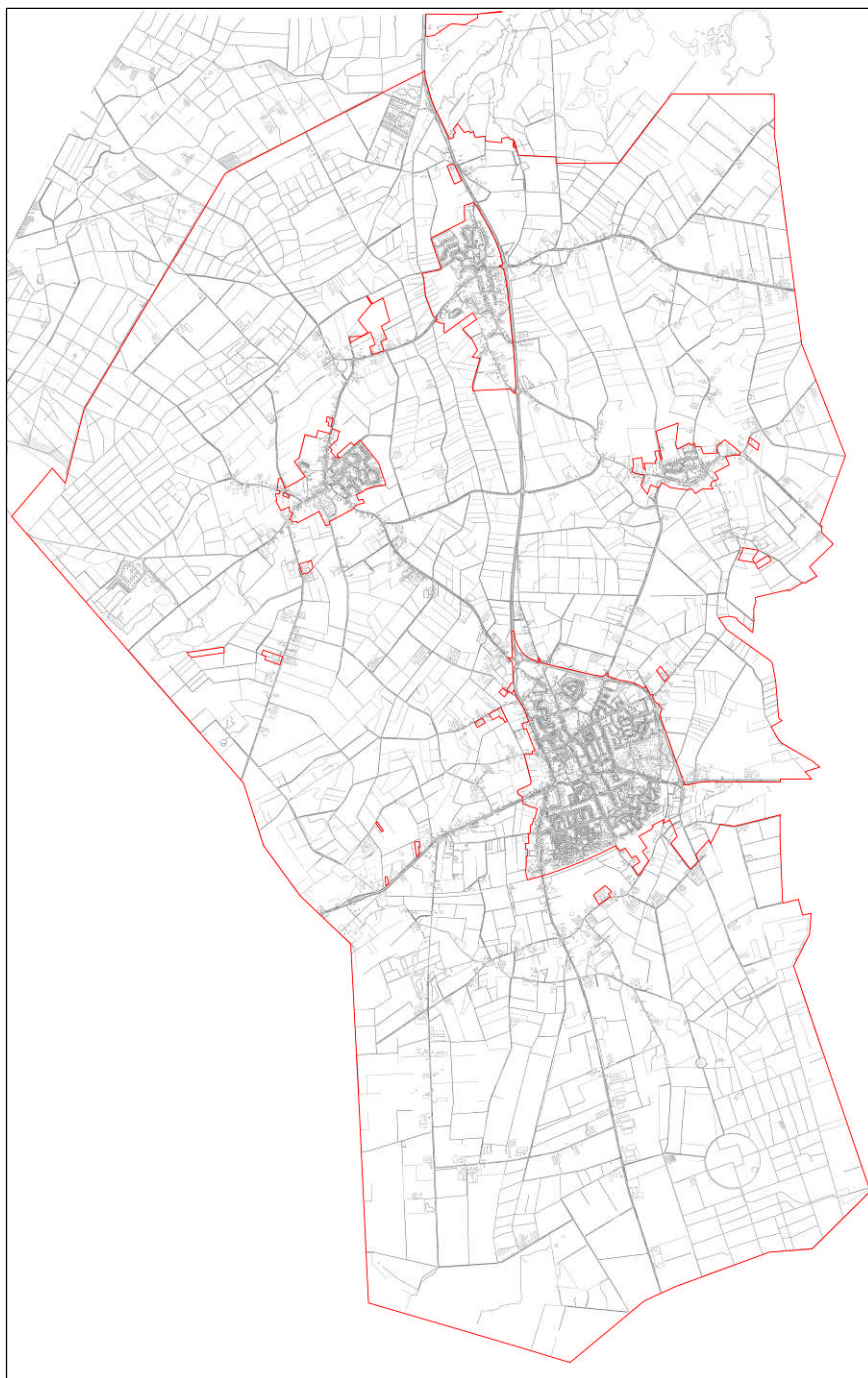
In het kader van het opstellen van de gemeentelijke integrale visie plattelandontwikkeling is er discussie gevoerd over de toekomst van de gemeente Reusel-De Mierden in het algemeen en de toekomst van de intensieve veehouderij bedrijven in de gemeente in het bijzonder. Er is veel maatschappelijke onrust in de gemeente met betrekking tot toekomstige ontwikkelingen hieromtrent. Dit heeft uiteindelijk geleid tot het nemen van een voorbereidingsbesluit door de gemeenteraad op 8 maart 2012 om ongewenste ontwikkelingen voor de volksgezondheid tegen te gaan. Het voorbereidingsbesluit is op 9 maart 2012 in werking is getreden, waardoor sindsdien aanvragen voor een omgevingsvergunning voor bouwen bij uitbreidingen van een intensieve veehouderij, dienen te worden aangehouden.

Naar aanleiding van dit voorbereidingsbesluit dient een nieuw planologisch toetsingskader te worden opgesteld, waarin nieuwe verzoeken met betrekking tot de ontwikkeling van intensieve veehouderij bedrijven binnen de gemeente getoetst kunnen worden.

Derhalve richt onderhavig partiële herzieningsplan zich op het opstellen van een nieuwe planologische regeling en toetsingskader voor de beoordeling van nieuwe toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen van intensieve veehouderij bedrijven in het buitengebied van de gemeente. Een ontwikkeling dient uitsluitend te worden toegestaan indien er geen onacceptabele effecten op gezondheid en woon- en leefklimaat zijn.

1.2. Begrenzing plangebied

Het plangebied omvat het gehele buitengebied van de gemeente Reusel-De Mierden, met uitzondering van die locaties, waarvoor recent een afzonderlijk bestemmingsplan is vastgesteld danwel in voorbereiding is. Dit betreft onder meer landgoed Wellenseind en landgoed de Utrecht, bedrijventerrein Kleine Hoeven alsmede een aantal locaties waar een Ruimte-voor-Ruimte ontwikkeling heeft plaatsgevonden. Betreffende locaties maken geen onderdeel uit van deze planherziening. Voor betreffende plannen is reeds een specifieke detailregeling op maat van kracht of in worden, die anders door de nieuwe regeling weer vervangen zou worden.

Begrenzing plangebied

1.3. Vigerende bestemmingsplannen

Voor het plangebied vigeert het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' van de gemeente Reusel-De Mierden.

Het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' is op 22 september 2009 vastgesteld door de gemeente Reusel-De Mierden. Het betreft een conserverend bestemmingsplan.

1. Op 27 oktober 2009 hebben Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant een reactieve aanwijzing gegeven ten aanzien van dit vastgestelde bestemmingsplan;
2. Op 5 juli 2011 heeft de gemeenteraad van Reusel-De Mierden de “Beleidsnotitie vergroting of vormverandering agrarische bouwvlakken voor intensieve veehouderij” vastgesteld.
3. Op 7 december 2011 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan inzake enkele ingediende beroepen tegen het bestemmingsplan ‘Buitengebied 2009’. De Raad van State heeft het bestemmingsplan op enkele onderdelen vernietigd;
4. Op 7 december 2011 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State tevens uitspraak gedaan inzake enkele ingediende beroepen tegen het aanwijzingsbesluit van de provincie. De Raad van State heeft het provinciaal aanwijzingsbesluit op enkele onderdelen vernietigd, waarmee die onderdelen uit het bestemmingsplan ‘Buitengebied 2009’ alsnog in werking treden;
5. De gemeenteraad van Reusel-De Mierden heeft op 8 maart 2012 een voorbereidingsbesluit genomen om ongewenste ontwikkelingen voor de volksgezondheid tegen te gaan. Het besluit is op 9 maart 2012 in werking is getreden, waardoor sindsdien aanvragen voor een omgevingsvergunning voor uitbreidingen van een intensieve veehouderij, dienen te worden aangehouden.

1.4. Plansystematiek herziening

In deze herziening zijn uitsluitend de onderdelen van het in september 2009 vastgestelde bestemmingsplan ‘Buitengebied 2009’ aangevuld voor zover deze betrekking hebben op de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij in het buitengebied van de gemeente.

Daarnaast zijn in deze partiële herziening het provinciaal aanwijzingsbesluit alsmede de uitspraak van de Raad van State verwerkt, voor zover het een generieke aanpassing betreft van de planregels van het ‘moederplan’, te weten bestemmingsplan ‘Buitengebied 2009’ (d.d. 22 september 2009). Voor verwerking van die onderdelen uit de uitspraak van de Raad van State, waarbij aanpassing van de verbeelding noodzakelijk is wordt een apart bestemmingsplan opgesteld. Deze onderdelen zijn niet verwerkt in voorliggende herziening.

Tenslotte zijn ook enkele ambtshalve correcties van de generieke planregels in deze partiële herziening opgenomen naar aanleiding van een aantal geconstateerde omissies en onduidelijkheden in het vastgestelde bestemmingsplan. Daarnaast is de gewenste kwaliteitsverbetering bij ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied nader in de juridische regeling verankerd.

Voor de algehele doorwerking van het nieuw provinciale beleid, dat geen betrekking heeft op de ontwikkeling van intensieve veehouderij bedrijven zal op termijn (medio 2014) een algehele integrale herziening van het bestemmingsplan Buitengebied worden voorbereid.

Het grootste deel van de geldende regels van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' maakt geen deel uit van dit plan. In voorliggend plan zijn alleen de regels opgenomen die zijn aangepast. Voor de niet in deze herziening opgenomen onderdelen blijft de bestemmingsregeling zoals opgenomen in de regels en op de verbeelding van het bestemmingsplan Buitengebied 2009 van kracht. De regels behorende bij deze herziening vormen na vaststelling tezamen met de regels uit het vastgestelde bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' de nieuwe set algemeen geldende regels voor het buitengebied.

1.4. Plan-m.e.r. (MilieuEffectRapportage)

Met dit herzieningsplan wordt de mogelijkheid voor uitbreiding voor intensieve veehouderijen opnieuw vastgelegd. Weliswaar wijzigt de verbeelding niet, maar omdat met dit herzieningsplan wel juridisch het vestigingsbeleid voor intensieve veehouderijen opnieuw wordt bepaald, vormt dit herzieningsplan de opmaat voor latere m.e.r.- (beoordelings)plichtige projecten. Bijvoorbeeld het uitbreiden van een intensieve veehouderij voor het fokken, mesten of houden van meer dan 60.000 hennen of meer dan 3000 mestvarkens (zie m.e.r.-drempel in categorie C.14 van de bijlage bij het Besluit m.e.r.). Het bestemmingsplanbesluit is hierdoor plan-m.e.r.-plichtig.

Daarnaast ligt in de gemeente Reusel-De Mierden het Natura 2000-gebied Kempenland-West. Activiteiten waarvoor het bestemmingsplan een kader schept kunnen mogelijk significante gevolgen hebben voor het Natura 2000-gebied. Daarom is een passende beoordeling nodig. Deze dient te worden opgenomen in het planMER. Zowel de discussies over stikstofbelasting van Natura 2000-gebieden als de discussies rondom de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij maken het belangrijk dat een zorgvuldige en transparante afweging wordt gemaakt waarbij de milieuaspecten een duidelijke plaats in het proces hebben.

Voor het nog geldende bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' is nooit een planMER (het *rapport*) opgesteld. De plan-m.e.r. (de *rapportage*) heeft tot doel de milieueffecten van de uitbreidingsmogelijkheden van agrarische activiteiten, die worden geboden in het partiële herzieningsplan in beeld te brengen.

De ontwerp planMER is tezamen met het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied 2009, herziening fase 1a' ter inzage gelegd. Op 13 juni 2013 heeft de onafhankelijke Commissie voor de milieueffectrapportage haar toetsingsadvies hierover gepubliceerd. Mede naar aanleiding van het toetsingsadvies is een aanvulling op het MER opgesteld. De definitieve planMER, inclusief aanvulling is als externe bijlage bij dit bestemmingsplan opgenomen.

1.5. Leeswijzer

Met onderhavige herziening wordt het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' gedeeltelijk herzien. In deze toelichting van de herziening worden de voorgenomen wijzingen van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' beschreven, onderbouwd en nader toegelicht.

Hoofdstuk 2 bevat een korte beschrijving van het geldend beleidskader. Hoofdstuk 3 geeft een korte karakteristiek van het plangebied.

Hoofdstuk 4 beschrijft de gemeentelijke visie op de ontwikkeling van de intensieve veehouderij binnen de gemeente.

Hoofdstuk 5 beschrijft de aanpassingen naar aanleiding van het provinciaal aanwijzingsbesluit en de uitspraak van de Raad van State alsmede enkele ambtshalve correcties.

Hoofdstuk 6 geeft een samenvattende beschrijving van de resultaten zoals opgenomen in de planMER, waarin de effecten van navolgend herzieningsplan op de omgeving in beeld zijn gebracht.

Hoofdstuk 7 beschrijft de doorlopen procedure van het plan.

2. BELEIDSKADER

2.1. Nationaal beleid en regelgeving

Structuurvisie Ruimte en Infrastructuur

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. Deze structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's zoals: de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal Platteland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. In deze structuurvisie schetst het Rijk haar ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

Het Rijk wil dat de verantwoordelijkheid voor het ruimtelijk beleid meer bij provincies en gemeenten komen te liggen. Afspraken over verstedelijking, groene ruimte en landschap laat het Rijk over aan de provincies en gemeenten. Bij het beheren en ontwikkelen van natuur krijgen agrariërs en particulieren in het landelijk gebied een grotere rol.

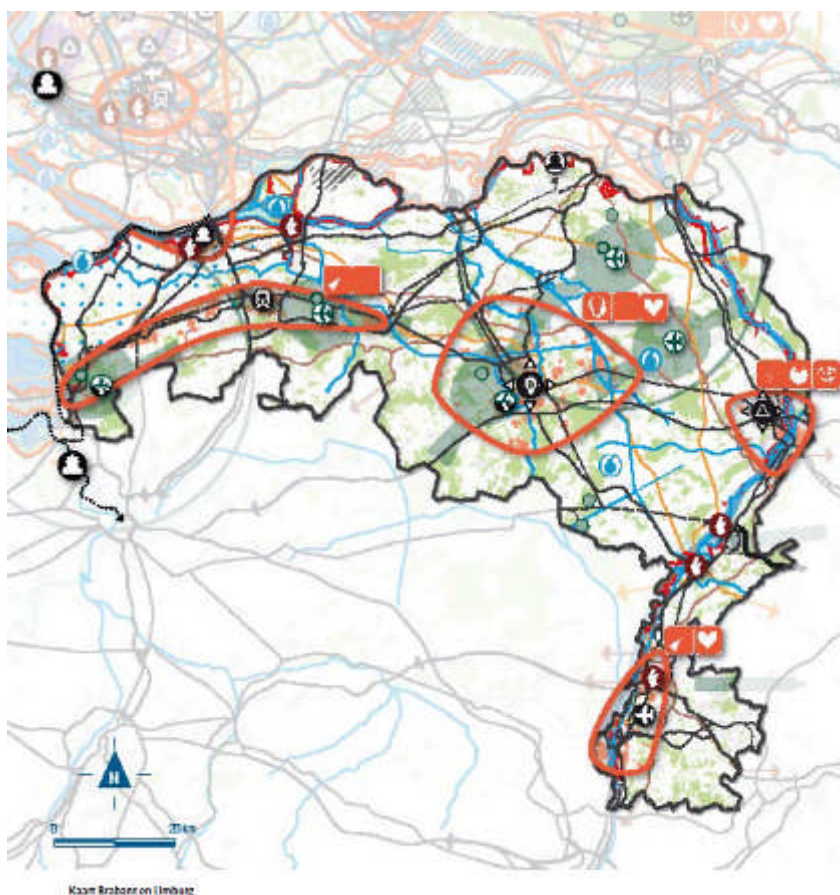
Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

1. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk- economische structuur van Nederland;
2. Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn. Een leefbare en veilige samenleving vraagt om een goede milieukwaliteit, waterveiligheid en zoetwatervoorziening, bescherming van cultureel erfgoed, unieke natuurlijke waarden en locaties voor landsverdediging.

In de structuurvisie zijn voor de regio Brabant en Limburg de belangrijkste thema's, Nationale Belangen, benoemd. Zoals op de bijbehorende kaart is aangegeven, is in de gemeente Reusel-De Mierden één thema van belang:

- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden.

De herijking van de EHS wordt vastgelegd in de provinciale Verordening Ruimte.

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte: Brabant en Limburg

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), beter bekend als de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Ruimte, zijn dertien nationale belangen opgenomen die juridische borging vereisen. Het Barro is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en is deels opgebouwd uit hoofdstukken afkomstig van de 'oude' ontwerp AMvB Ruimte die in 2009 al aan inspraak is onderworpen, en deels uit nieuwe onderwerpen.

Het Barro is op 30 december 2011 deels in werking getreden en met enkele onderwerpen aangevuld per 1 oktober 2012. Het betreft de volgende nationale belangen uit de SVIR: 1) Rijkswaardwegen, 2) Project Mainportontwikkeling Rotterdam, 3) Kustfundament, 4) Grote Rivieren, 5) Waddenzee en waddengebied, 6) Defensie, 7) Hoofdwegen en landelijke spoorwegen, 8) Elektriciteitsvoorziening, 10) Ecologische Hoofdstructuur, 11) Primaire waterkeringen buiten het kustfundament, 12) IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte) en 13) Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

De opname van het nationale belang '9) Buisleidingen van nationaal belang voor het vervoer van gevaarlijke stoffen' in het Barro is uitgesteld in afwachting van de behandeling van de Structuurvisie Buisleidingen.

De hierboven besproken beleidsstukken van het Rijk hebben geen concrete, inhoudelijke gevolgen voor voorliggend herzieningsplan.

Natura 2000

Natura 2000 is het grootste initiatief op het gebied van natuurbescherming in Europa. Het is een samenhangend, Europees netwerk van beschermde natuurgebieden. Het netwerk wordt gerealiseerd door bijdragen van alle lidstaten van de Europese Unie. Behoud en herstel van de biodiversiteit in de Europese Unie is het doel. De Natura 2000-gebieden worden aangewezen op basis van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn.

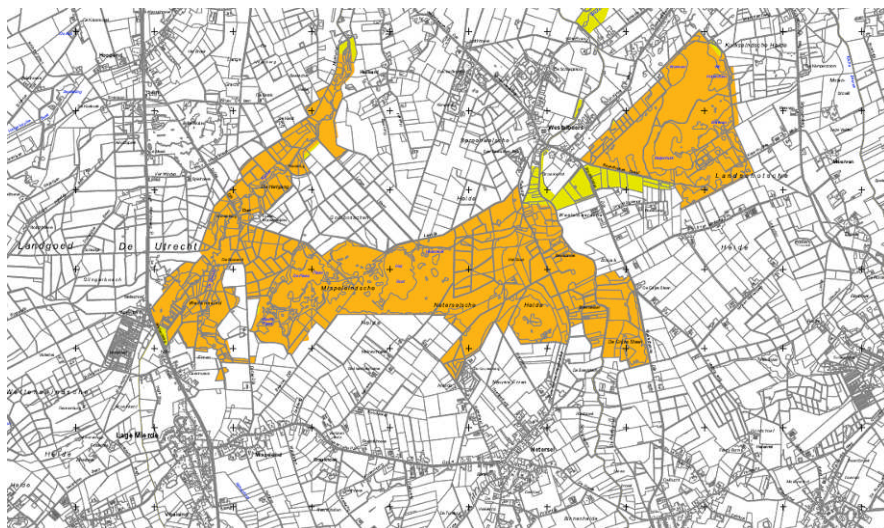
De verplichtingen voor bescherming van natuurgebieden is opgenomen in de Natuurbeschermingswet, terwijl de Flora- en faunawet zich richt op de bescherming van planten en dieren. Activiteiten die negatieve gevolgen voor de natuurwaarden kunnen hebben (zoals uitbreiding van een camping of bouwactiviteiten in of nabij een beschermd gebied), mogen bijvoorbeeld niet plaatsvinden zonder vergunning. Er wordt alleen een vergunning verleend indien:

- de kwaliteit van de natuurlijke habitats niet verslechtert en er geen soorten worden verstoord (met dien verstande dat het gaat om soorten en habitats waarvoor het gebied is aangewezen);
- indien bovenstaande wel het geval is, alleen dan wanneer er geen alternatieve oplossing is, er een groot openbaar belang in het geding is en er compensatie plaats vindt.

Voor elk plan dat significante gevolgen kan hebben op een gebied dat is aangewezen als Natura 2000, Vogel- of habitatrichtlijngebied moet een passende beoordeling worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen. Toestemming mag verleend worden nadat zekerheid is verkregen dat het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet aantast of als er geen alternatieve mogelijkheden zijn en het plan om dwingende redenen van openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moeten worden gerealiseerd. In dat geval moeten alle nodige compenserende maatregelen getroffen worden om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. Indien van een plan daadwerkelijk significante gevolgen worden verwacht is regeling binnen het voorliggende bestemmingsplan niet mogelijk. Dan zal er voor het plan een afzonderlijke procedure gevolgd dienen te worden.

Kempenland-West

Het gebied ten noorden van Lage Mierde valt in het Natura 2000-gebied Kempenland-West. Het betreft onder andere de Mispelheide, de Netterselsche Heide en de Landschotse Heide.

Begrenzing Natura 2000 gebied Kempenland- West

Het Natura 2000gebied **Kempenland-West** omvat restanten van het eertijds uitgestrekte heidelandschap in Midden-Brabant. De terreinen zijn van belang vanwege de natte en droge heide met daarin een aantal vennen. Tussen de heideterreinen stromen de laaglandbeken Reusel, Groote Beerze en Kleine Beerze, waarvan grote delen van de middenlopen eveneens tot het Natura 2000gebied behoren. Deze beken bevatten de grootste populatie van de Drijvende waterweegbree (*Luronium natans*) in ons land.

Arendonk, Merksplas, Oud-Turnhout, Ravels en Turnhout'

Begrenzing Natura 2000 gebied Arendonk, Merksplan, Oud-Turnhout, Ravels en Turnhout.

Het gebied 'Arendonk, Merksplas, Oud-Turnhout, Ravels en Turnhout' is aangewezen als Vogelrichtlijngebied en ligt enkele honderden meters

ten zuidwesten van het Nederlandse Natura2000-gebied (Habitatrichtlijn) 'Kempenland-West', ten westen van de gemeente Reusel-De Mierden. Gebiedsspecifieke instandhoudingsdoelen zijn hier, voor zover bekend, nog niet geformuleerd.

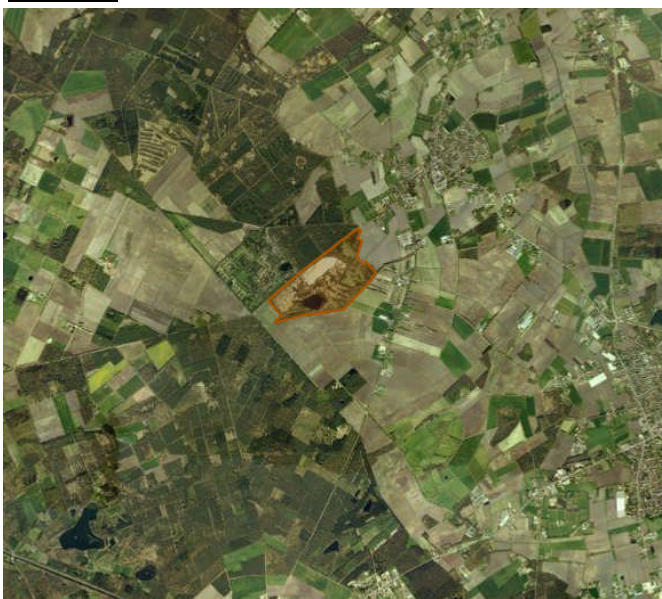
Vennen, heiden en moerassen rond Turnhout

Het gebied 'Vennen, heiden en moerassen rond Turnhout' is aangewezen als Habitatrichtlijngebied. Het gebied bestaat uit een complex van een aantal ven- en heidegebieden verspreid rond Turnhout, nabij de grens tussen Nederland en België en gedeeltelijk direct grenzend aan het plangebied.

Begrenzing Natura 2000 gebied Vennen, heiden en moerassen rond Turnhout.

Zwartven

Begrenzing Beschermd Natuurmonument Zwartven

Dit heide- en vennengebied is gelegen in het westen van de gemeente Reusel-De Mierden. Het gebied is aangewezen als Beschermd Natuurmonument, vanwege:

- de functie als broed- en foerageergebied van ondermeer zeldzame vogelsoorten;
- het voorkomen van kenmerkende, waardevolle plantensoorten van de heide.
- de grote betekenis van het gebied uit oogpunt van natuurschoon, vanwege de ligging aan de rand van een uitgestrekt bosgebied en nabij cultuurgronden.

Advies gezondheidsraad: Gezondheidsrisico's rond veehouderijen

Naar aanleiding van de resultaten van een eerste inventariserende studie naar mogelijke verbanden tussen vormen van intensieve veehouderij en de gezondheid van omwonenden ("Intensieve Veehouderij en Gezondheid", juni 2011) is de gezondheidsraad verzocht een beoordelingskader te ontwikkelen over risico's van de intensieve veehouderij voor de gezondheid van omwonenden. Hoe kunnen gezondheidsrisico's van wonen in de buurt van veehouderijen beoordeeld worden? Daarnaast is gevraagd naar nut en noodzaak van het hanteren van minimumafstanden tussen veehouderijbedrijven en woongebieden. De eerste studie had aangetoond dat er wel aanwijzingen waren, maar geen harde bewijzen, van mogelijke gezondheidseffecten bij mensen die in de nabijheid van veehouderijen wonen.

De gezondheidsraad heeft hiertoe een advies opgesteld. In haar advies komt de Gezondheidsraad tot de conclusie dat de huidige wetenschappelijke gegevensbasis te smal is voor een kwantitatief beoordelingskader, waarin wordt vastgelegd welke risiconiveaus voor omwonenden maximaal toelaatbaar zijn. Evenmin is bekend tot welke afstand omwonenden verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Er is dan ook te weinig informatie om een wetenschappelijk onderbouwde norm vast te stellen voor een veilige afstand tussen een veehouderij bedrijf en woningen.

Er zijn duidelijke aanwijzingen dat omwonenden kunnen worden blootgesteld aan micro-organismen en aan stoffen afkomstig van micro-organismen, met name zogeheten endotoxinen, bestanddelen van de celwand van bepaalde bacteriën. Concentraties van bepaalde stofdeeltjes zullen over het algemeen afnemen met toenemende afstand tot een bedrijf en eveneens afhangen van de mate van emissie vanuit een bedrijf. Ook de meteorologische omstandigheden en de lokale bebouwing en beplanting kunnen daarop van invloed zijn. Daarnaast zijn er bij omwonenden aanwijzingen dat zich effecten op de luchtwegen kunnen voordoen, in het bijzonder longfunctievermindering en mogelijk allergie. De gegevensbasis is echter nog te smal voor

conclusies over oorzakelijke kwantitatieve verbanden tussen het optreden van gezondheidsproblemen en blootstelling aan specifieke componenten in het fijn stof.

De maatschappelijke onrust heeft behalve met gezondheidsrisico's ook te maken met risicopercepties en geurhinder. Geurhinder betekent op de eerste plaats een vermindering van de kwaliteit van leven, maar wordt door mensen ook in verband gebracht met gezondheidsklachten. De huidige wettelijke adviesnormen zijn niet gebaseerd op een zogeheten blootstelling – respons relatie. Bovendien is de normstelling voor geurhinder door veehouderijbedrijven aanzienlijk soepeler dan voor industriële bedrijfstakken. Gemeenten dienen dan ook nieuw lokaal geurbeleid te ontwikkelen met betrekking tot minimumafstanden. Bovendien pleit de Gezondheidsraad voor vermindering van de uitstoot van stoffen die geurhinder of gezondheidschade kunnen veroorzaken, door het gebruik van luchtwassers en andere technieken. Tenslotte is blijvende aandacht nodig voor nieuwe vormen van bedrijfsvoering en bedrijfshygiëne en voor verduurzaming van de veehouderijsector als geheel.

In het advies worden onder meer navolgende aanbevelingen gegeven:

- De Gezondheidsraad adviseert geen minimum afstand tussen veehouderij en omwonenden;
- De Gezondheidsraad vindt dat er onvoldoende gegevens zijn voor het vaststellen van grenswaarden voor infectieziekten;
- De Gezondheidsraad vindt dat het bestaande toetsingskader voor fijnstof onvoldoende is, gezien de aard en samenstelling van het fijnstof uit veehouderijen. Dit bestaat namelijk uit meer grovere deeltjes en biologische agentia zoals bacteriën, virussen, endotoxinen en allergenen; Het Rijk werkt al geruime tijd aan een regeling (AMvB) met emissie beperkende maatregelen in het kader van fijnstof. Hiermee kan een bijdrage worden geleverd aan de verlaging van de fijnstof uitstoot en tegelijkertijd wordt de emissie van de biologische agentia zoals endotoxinen verlaagd;
- De Gezondheidsraad vindt meer onderzoek naar blootstelling en mogelijke gezondheidseffecten van endotoxinen en micro-organismen noodzakelijk;
- De Gezondheidsraad adviseert om geurhinder terug te dringen als een belangrijke oorzaak van een afname van de leefkwaliteit en als factor bij de risico perceptie door omwonenden;
- De Gezondheidsraad adviseert de standaard geurnormen en de bandbreedte uit de Wet geurhinder en veehouderij te herzien.

Kabinetsstandpunt

Het kabinet heeft per brief d.d. 14 juni 2013 haar reactie op het advies van de Gezondheidsraad gegeven alsmede de visie op de toekomstige veehouderij. Alhoewel de veehouderijsector van oudsher een belangrijke rol heeft in het Nederlandse landschap is het kabinet van mening dat een

ongebreidelde groei van de veehouderij niet meer mogelijk kan zijn in Nederland. Een integrale aanpak is noodzakelijk om te komen tot een transitie naar een zorgvuldige en duurzame veehouderij. Een begrenzing of beperking aan de groei van de veehouderij is noodzakelijk uit oogpunt van volksgezondheid, milieu, natuur, kwaliteit van de leefomgeving (waaronder geurhinder) en/of landschappelijke inpassing. Aangezien er grote regionale verschillen bestaan in de intensieve veehouderij, dienen de grenzen aan de groei regionaal en/of lokaal bepaald te worden. Lokale omstandigheden, de totale belasting van een gebied en overige randvoorwaarden die aan de veehouderijproductie worden gesteld zijn bepalend voor de omvang van de veehouderij en de schaalgrootte van veehouderijlocaties.

Om te komen tot een zorgvuldige en duurzame veehouderij stelt het kabinet navolgende maatregelen voor:

- Het kabinet zal een wettelijk kader opstellen dat provincies en gemeenten de mogelijkheid biedt om vanuit een oogpunt van volksgezondheid grenzen te kunnen stellen aan de omvang van de veehouderij via een wijziging van de Wet dieren.
- Er wordt een inventarisatie uitgevoerd naar mogelijke overige maatregelen ter vermindering van de risico's van veehouderijen voor de gezondheid van omwonenden;
- Gemeenten wordt opgeroepen de ruime bandbreedte in de Wet geurhinder en veehouderij te benutten om te komen tot strengere geurnormen;
- In het kader van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit treden in 2014 door een wijziging van het Besluit huisvesting ammoniak emissie normen voor fijnstof uit stallen in werking;
- Er zal een gezondheidkundige advieswaarde voor endotoxinen nader worden uitgewerkt, zodat deze norm ter bescherming van de gezondheid van omwonenden van veehouderijen kan worden toegepast bij het verlenen van de omgevingsvergunning milieu.
- Er wordt een aanvullend onderzoek uitgevoerd naar de kwantitatieve gezondheidseffecten van veehouderijen, het zogenaamde 'Veehouderij en Gezondheid Omwonenden' (VGO) onderzoek.

Daarnaast heeft het kabinet reeds een aantal aanvullende maatregelen getroffen danwel in voorbereiding:

- het overheidsbeleid met betrekking tot een forse reductie (70% in 2015) en zorgvuldig gebruik van antibiotica in de veehouderij wordt voortgezet;
- er wordt een Beleidsbrief dierenwelzijn opgesteld, met verscherpte eisen, waarin welzijn en zorg voor het dier meer centraal staan in een zorgvuldige en duurzame veehouderij;

- het mestbeleid wordt voortgezet, dat is gericht op het realiseren van een duurzaam evenwicht tussen mestproductie en mestafzet door het terugdringen van de hoeveelheid mest door veevoermaatregelen, door een verplichting in te voeren tot mestverwerking en door het stimuleren van verwerking van mest tot kunstmestvervangers. Daarnaast wordt op basis van de resultaten van de ex ante evaluatie eind 2013 een besluit genomen over eventueel aanvullende instrumenten;
- koplopers, die investeren in innovatieve stal- en houderijsystemen die aan hogere eisen voldoen dan de wettelijke normen worden gestimuleerd en ondersteund met financiële regelingen op basis van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, fiscale regelingen en de Garantstelling Landbouw;
- er wordt overlegd over hoe het bedrijfsleven kan worden ondersteunt bij het opzetten van nieuwe verdienmodellen en marktstrategieën.

Het kabinet beoogt met bovenstaande maatregelen het beoordelingskader voor groei van de veehouderij te concretiseren en gemeenten te ondersteunen bij een effectieve toepassing van dit kader.

2.2. Provinciaal beleid en regelgeving

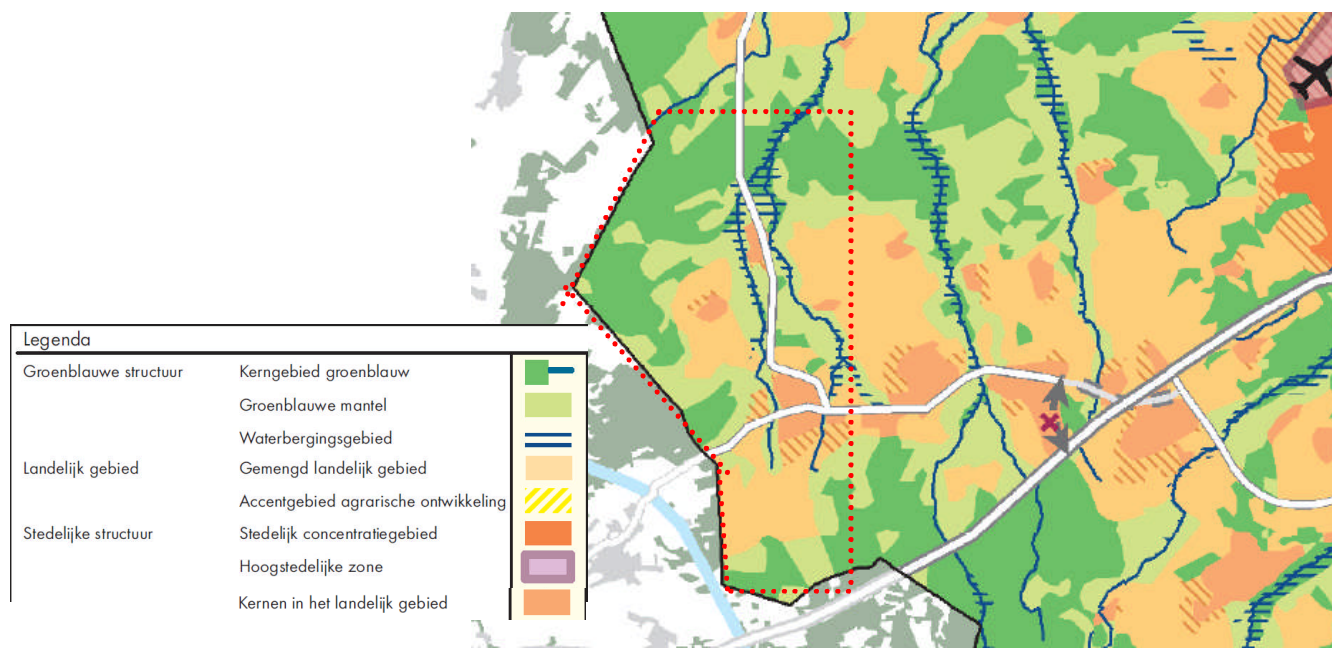
Provinciale Structuurvisie Ruimtelijke ordening (2010)

Provinciale Staten hebben de structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld op 1 oktober 2010. De structuurvisie geeft de hoofdlijnen van het beleid tot 2025. In de structuurvisie is het landelijk gebied van de hele provincie gezoneerd. De zonering is bepalend voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de diverse functies in het buitengebied zoals landbouw, natuur en recreatie, voor zover deze het provinciaal belang aangaan. De zonering is op zichzelf niet bindend voor gemeentelijke bestemmingsplannen. Dit geldt echter niet voor de doorvertaling van deze zonering in de Verordening ruimte Noord-Brabant 2011), want die is wel bindend voor een bestemmingsplan.¹

Het landelijk gebied is opgedeeld in vier ruimtelijke structuren. Dit zijn de:

- groen-blauwe structuur;
- agrarische structuur;
- stedelijke structuur;
- infrastructuur.

¹ Het huidige bestemmingsplan Buitengebied 2009 is nog gebaseerd op het 'voormalige' Streekplan 2002.

Uitsnede Structurenkaart Provinciale Structuurvisie Ruimtelijke ordening

Het buitengebied van de gemeente Reusel–De Mierden ligt deels in de Agrarische Structuur en deels binnen de groenblauwe structuur. De Groenblauwe structuur omvat de samenhangende gebieden in Noord-Brabant waar natuur- en waterfuncties behouden en ontwikkeld worden. De agrarische structuur daarentegen omvat die agrarische gebieden die niet tot de groenblauwe structuur behoren. Hierbinnen zijn tevens de zogeheten Landbouwonwikkelingsgebieden (LOG's) gelegen.

Groenblauwe structuur

Kerngebied groenblauw (EHS)

Het kerngebied groenblauw bestaat uit natuurgebieden in de ecologische hoofdstructuur inclusief de (robuuste) ecologische verbindingzones en de gebieden waar ruimte nodig is voor watersysteemherstel. De hoofdfunctie is hier behoud en ontwikkeling van het natuur- en watersysteem.

Groenblauwe mantel

Binnen de groenblauwe mantel blijft de agrarische sector een grote en belangrijke grondgebruiker. Het behoud en vooral de ontwikkeling van natuur, water (-beheer) en landschap is echter ook een belangrijke opgave. Nieuwe ontwikkelingen binnen de mantel zijn mogelijk, als ze een positief effect hebben op de bestaande en te ontwikkelen natuur- en landschapswaarden en/of op het bodem- en watersysteem in het gebied. Het beleid is erop gericht dat de belevingswaarde en de recreatieve waarde van het landschap toeneemt. Ontwikkelingen dienen qua aard en schaal bij het ontwikkelingsperspectief voor de groenblauwe mantel te

passen en houden rekening met omliggende waarden (omgevingstoets). Dit wordt betrokken bij de afweging van zorgvuldig ruimtegebruik. Nieuwe stedelijke ontwikkelingen en (kapitaal)intensieve vormen van landbouw en recreatie zijn hieraan strijdig. De ontwikkelingsmogelijkheden voor deze intensievere functies zijn dan ook beperkt.

In de groenblauwe mantel biedt de provincie ruimte aan de groeiende vraag naar 'diensten' die het landelijke gebied aan de samenleving kan bieden. Agrarisch natuurbeheer, groene en blauwe diensten, vormen van agrarische verbreding die zijn gericht op de beleving van rust en ruimte, energiewinning met een directe koppeling aan de agrarische bedrijfsvoering, zonne-energie en de ontwikkeling van met name grondgebonden melkveehouderijen zijn als economische drager in dit gebied gewenst.

Agrarische structuur

Gemengd landelijk gebied

De provincie beschouwt het landelijk gebied als een gebied waarbinnen een menging van functies aanwezig is: het gemengd landelijk gebied. De mate van menging varieert daarbij van de gebieden waarbinnen meerdere functies in evenwicht naast elkaar bestaan tot gebieden waar de land- en tuinbouw de dominante functie is.

Binnen het gemengd agrarisch gebied is multifunctioneel gebruik uitgangspunt. Dit betreft het gebied waarbinnen de agrarische functie vaak in samenhang met andere functies (in de omgeving) wordt uitgeoefend. Bestaande ontwikkelingsmogelijkheden van in het gebied voorkomende functies worden gerespecteerd. In het gebied is een toenemende menging van wonen, voorzieningen en kleinschalige bedrijvigheid mogelijk. Nieuwe ontwikkelingen dienen wel rekening te houden met hun omgeving en bij te dragen aan een versterking van de gebiedskwaliteiten.

Gebiedspaspoort

Een specifiek onderdeel van de structuurvisie vormen de zogeheten Gebiedspaspoorten. Dit is een uitwerking van de structuurvisie en daarmee een apart document, waarin de provincie aangeeft welke landschapskenmerken zij bepalend vindt voor de kwaliteit van een gebied of een landschapstype (de kernkwaliteiten van Noord-Brabant). De provincie geeft tevens haar ambities weer voor de ontwikkeling van de landschapskwaliteit in die gebieden.

De provincie wil de diversiteit en de contrasten in de Brabantse landschappen in stand houden en als uitgangspunt nemen voor nieuwe ontwikkelingen. De gebiedspaspoorten geven inhoud aan het provinciaal belang van landschap en zijn daarom belangrijk voor het handelen van de provincie en de inzet van provinciale instrumenten, zoals subsidies.

Uitwerking structuurvisie Gebiedspaspoort

In het geval dat gemeenten of andere partijen initiatiefnemer zijn, vraagt de provincie de landschapskenmerken en de ambities van de paspoorten uit te werken in hun eigen plannen, ze te betrekken in de afwegingen bij ruimtelijke planvorming en daaraan uitvoering te (laten) geven in plannen. Het gehele plangebied maakt onderdeel uit van de Kempen.

De provinciale ambities voor de Kempen betreffen onder meer:

1. Het versterken van het groene mozaïeklandschap van de Kempen. Dit kan door:
 - a. de dooradering van de Kempen met natte robuuste beekdalen te versterken en daarbij expliciet aandacht te hebben voor de robuustheid van het beekdal in relatie tot de dorpen langs de N284;
 - b. in de bron- en infiltratiegebieden en in de haarvaten van het watersysteem de mogelijkheden te benutten om het water langer vast te houden, alvorens het af te voeren naar de beken;
 - c. de recreatieve verbindingen te verbeteren, met name tussen de bosgebieden en de omliggende dorpen;
 - d. de stedelijke ontwikkelingen van de dorpen bij te laten dragen aan het relatief kleinschalige bebouwingskarakter, het dorpse wonen met lage, halfopen bebouwing;
 - e. uitbreidingen met zorg voor een groene overgang van de dorpsrand naar het omliggende landschap vorm te geven en belangrijke groenstructuren in de dorpen te behouden en nieuwe te ontwikkelen;
 - f. ontwikkeling van nieuwe landgoederen en andere vormen van wonen te stimuleren in de oude zandontginningen;
 - g. samen met partijen naar nieuwe ontwikkelingsmogelijkheden te zoeken voor bestaande landgoederen in combinatie met versterking van natuur- en landschapswaarden en de recreatieve mogelijkheden;
 - h. het stimuleren van het aanbieden van streekproducten, zorg en educatie;
 - i. ontwikkelingsmogelijkheden te bieden binnen kernranden en agrarische bebouwingslinten gekoppeld aan het behouden en verder ontwikkelen van het kleinschalige oude zandontginningslandschap van het Kempenlandschap;
 - j. groei van intensieve vormen van landbouw binnen de relatief grootschalige jonge ontginningslandschappen te koppelen aan investeringen in het ruimtelijke robuuster maken

van het jonge zandontginningslandschap, door bijvoorbeeld de aanleg van forse en inheemse groenstructuren;

2. De cultuurhistorische waarden van de Kempen in hun samenhang verder ontwikkelen, beschermen en toeristisch-recreatief ontsluiten. Dit geldt in het bijzonder voor "Landgoederen ten zuiden van Tilburg" (Gorp en Rovert, De Utrecht).

3. Het duurzaam en in samenhang behouden van het bodemarchief (o.a. door afstemming van het gemeentelijk archeologiebeleid) van de archeologische landschappen.

4. Het versterken van de ecologische waarden van het landschap door te sturen op te behouden of te ontwikkelen kenmerken van het landschap, waarbij kenmerkende plant- en diersoorten van het kleinschalig besloten landschap, het half open landschap met bomenlanen en de waterlopen, slootkanten en perceelranden goede indicatoren zijn. Denk daarbij aan struweelvogels en soorten als kamsalamander, grote lijster, rugstreeppad, korenbloem en heikikker.

Herziening 2014

Naar aanleiding van de ingezette provinciale beleidskoerswijziging met betrekking tot de toekomstige veehouderij zal de structuurvisie worden aangepast. Naar verwachting nemen Provinciale Staten hier in het voorjaar van 2014 een besluit over.

Verordening ruimte 2012

De Verordening ruimte 2012 (hierna: Vr) is op 11 mei 2012 door Provinciale Staten van Noord-Brabant vastgesteld. In deze planologische verordening zijn algemene regels opgenomen voor verschillende ruimtelijke en planologische onderwerpen, waar de gemeenten rekening mee moeten houden bij het opstellen van bestemmingsplannen.

De volgende thema's zijn voor het buitengebied van Reusel – De Mierden met name van belang:

- a. Bevordering ruimtelijke kwaliteit;
- b. Ecologische Hoofdstructuur;
- c. Groenblauwe Mantel;
- d. Agrarisch gebied;
- e. Intensieve Veehouderij;
- f. Water;
- g. Cultuurhistorie en aardkunde;
- h. Niet-agrarische ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied.

Ad a) Bevordering ruimtelijke kwaliteit

De provincie wil de ruimtelijke kwaliteit van Brabant bevorderen. Het gaat hierbij om aandacht voor de kwaliteit van een nieuwe ruimtelijke ingreep en om aandacht voor de ontwikkeling van de locatie. Het provinciale beleidsuitgangspunt voor de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit is in de Vr doorvertaald. Ruimtelijke kwaliteit is in de Vr gedefinieerd als: de kwaliteit van een gebied die bepaald wordt door de mate waarin sprake is van gebruikswaarde, belevingswaarde en toekomstwaarde. Hier zijn

vervolgens in de Vr twee specifieke artikelen voor opgenomen, artikel 2.1 'zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit' en artikel 2.2. 'kwaliteitsverbetering van het landschap'. De twee begrippen liggen in elkaars verlengde. Met zorgplicht dienen bestaande kwaliteiten behouden te blijven, met kwaliteitsverbetering wordt geborgd dat met de ruimtelijke ingreep tevens een verbetering van de kwaliteit ontstaat.

Op basis van de ***zorgplicht*** dient ieder plan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied te verantwoorden op welke wijze wordt bijgedragen aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving, in het bijzonder aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik.

Daarnaast is in de Verordening het beleidsvoornemen opgenomen met betrekking tot ***kwaliteitsverbetering van het landschap***. Op basis van de vereiste kwaliteitsverbetering dienen ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied te worden gekoppeld aan een concrete tegenprestatie gericht op een verbetering van de kwaliteit van het landschap. Onder een kwaliteitsverbetering worden begrepen alle projecten die zijn gericht op een aantoonbare en uitvoerbare verbetering van structuren of waarden op het vlak van natuur, water, landschap of cultuurhistorie. Ook verbeteringen van de recreatieve mogelijkheden van die omgeving behoren hiertoe. Bij kwaliteitsverbetering van het landschap kan in het bijzonder worden gedacht aan concrete tegenprestaties gericht op de verbetering van de volgende landschapsaspecten: bodem (aardkunde) en water, natuur- en landschapselementen, cultuurhistorische elementen incl. archeologie, recreatieve toegankelijkheid van het landschap, sloop en ontstening. Investerings in het landschap betreffen nieuw te ontwikkelen structuren en elementen en/of het herstel van bestaande structuren en elementen. Ook kan een koppeling worden gelegd met de realisering van de ecologische hoofdstructuur en ecologische verbindingzones.

In het plan dient verantwoord te worden op welke wijze de vereiste ***kwaliteitsverbetering*** wordt verzekerd.

De gemeente onderschrijft het principe van het beleidsvoornemen dat ruimtelijke ontwikkelingen bij moeten dragen aan een kwaliteitsverbetering van het landschap. Hiertoe is bij het huidige bestemmingsplan Buitengebied 2009 reeds een beeldkwaliteitsparagraaf opgesteld. In de juridische regeling van onderhavig plan zijn nadere toetsingscriteria opgenomen, waarmee bij eventuele toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen behoud en ontwikkeling van de ruimtelijke kwaliteit in het bestemmingsplan nader verankerd is.

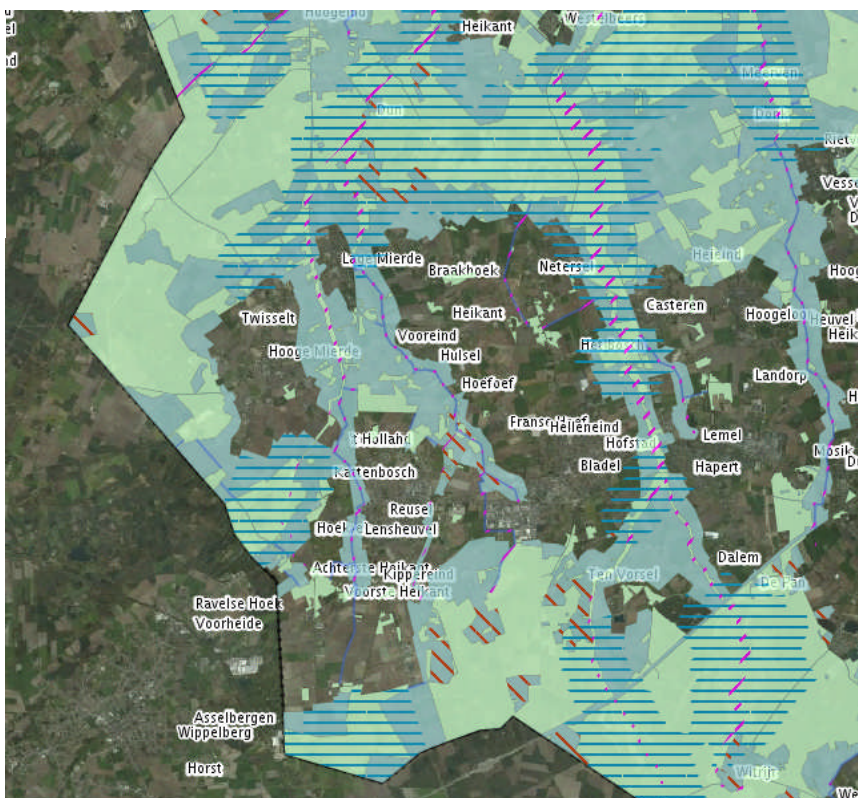
De gemeente zal daarnaast nader gemeentelijk beleid ontwikkelen, waarin wordt beschreven, nader uitgewerkt en vastgelegd op welke wijze de gemeente de kwaliteitsverbetering van het buitengebied nader wenst vorm te geven als tegenprestatie voor het kunnen bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor functies in het buitengebied, zie verder paragraaf 5.2.

Ad b) Ecologische Hoofdstructuur

Het beleid rond de ecologische hoofdstructuur heeft betrekking op:

- Bestaande en nog te realiseren natuur- en bosgebieden;
 - Gerealiseerde nieuwe natuur: dit zijn gronden die met subsidie op grond van het Natuurbeheerplan zijn gerealiseerd als nieuwe natuur en waar de landbouwfunctie of een andere niet-natuurbestemming is verdwenen;
 - Nog niet gerealiseerde nieuwe natuur: dit zijn meestal agrarische gronden, die in het Natuurbeheerplan zijn aangewezen als nieuwe natuur maar waar de landbouwfunctie of een andere niet-natuurbestemming nog aanwezig is.
- Ecologische verbindingzones;
- Ruimte voor herstel en behoud van watersystemen;
- Attentiegebied EHS (voorheen beschermingszone Natte Natuurparel).

- Ecologische hoofdstructuur
- Zoekgebied voor ecologische verbindingzone
- Attentiegebied ehs
- Zoekgebied voor behoud en herstel watersystemen
- Groenblauwe mantel
- Beheergebied ehs

Uitsnede kaart Natuur en landschap, Verordening ruimte 2012

Voor de ecologische hoofdstructuur (bestaande en nog te realiseren natuurgebieden) geldt op basis van het rijksbeleid (Nota Ruimte en

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening) de verplichting tot instandhouding van de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied. Hiertoe geldt het zogenaamde 'nee, tenzij'-regime. Dit betekent dat (nieuwe) plannen, projecten of handelingen niet zijn toegestaan indien zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant aantasten.

In de Verordening zijn diverse ecologische verbindingzones als zoekgebied opgenomen en voorzien van een beschermingsregeling die gemeenten in hun bestemmingsplan dienen over te nemen. Voor deze ecologische verbindingzones geldt een beperkt beschermingsregime.

Naast de EHS wordt de beschermingszone attentiegebieden EHS onderscheiden. Deze gebieden zijn aangeduid ter bescherming van de waterhuishouding van de EHS.

Binnen deze gebieden worden in deze herziening geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

Ad c) Groenblauwe mantel

De groenblauwe mantel bestaat overwegend uit grondgebonden agrarisch gebied, met belangrijke nevenfuncties voor natuur, water en (niet-bezoekersintensieve) recreatie. Door in de groenblauwe mantel in te zetten op het behoud en ontwikkeling van natuur en water(beheer) wordt bijgedragen aan de bescherming van de waarden in het aanliggende kerngebied groenblauw.

Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen binnen de mantel zijn mogelijk, als ze een positief effect hebben op de bestaande en te ontwikkelen natuur- en landschapswaarden en/of op het bodem- en watersysteem in het gebied. De waarden in de groenblauwe mantel zijn vaak gekoppeld aan het bodem- watersysteem (zoals de aanwezigheid van kwel), aan landschapselementen (zoals houtwallen en heggen), en de aanwezigheid van bijzondere planten en dieren. Het beleid is er ook op gericht dat de belevingswaarde en de recreatieve waarde van het landschap toeneemt. Binnen deze gebieden worden in deze herziening geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

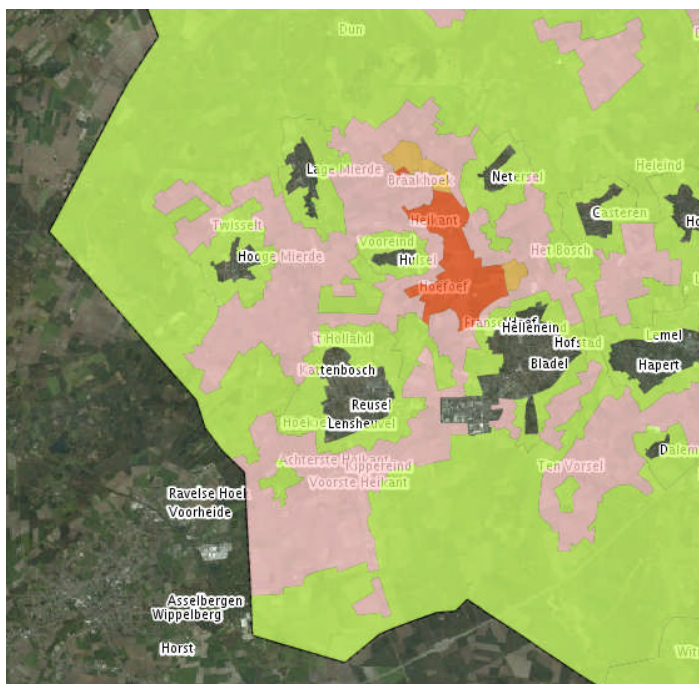
Ad d) Agrarisch gebied

Voor wat betreft het agrarisch gebied vraagt de provincie aan gemeenten om aan te geven welke ontwikkelmogelijkheden er zijn voor een gevarieerde plattelandseconomie en in welke gebieden het agrarisch gebruik prevaleert. Functies die niet passen bij het gewenste ontwikkelingsperspectief moeten in het bestemmingsplan worden uitgesloten.

Ad e) Intensieve veehouderij

In de Verordening ruimte zijn afzonderlijke regels opgenomen voor de ontwikkeling van de intensieve veehouderij. Deze beleidsregels zijn gekoppeld aan de integrale zonering intensieve veehouderij zoals opgenomen in het (voormalige) Reconstructieplan Beerze-Reusel, die in de Verordening is overgenomen. De zonering bestaat uit navolgende gebieden: landbouwontwikkelingsgebied, verwevingsgebied en extensiveringsgebied

- Verwevingsgebied
- Extensiveringsgebied
- Primair landbouwontwikkelingsgebied
- Primair landbouwontwikkelingsgebied, aandacht voor struweelvogels/dassen
- Secundair landbouwontwikkelingsgebied
- Specifieke locatie intensieve veehouderij

Uitsnede kaart Ontwikkeling intensieve veehouderij, Verordening ruimte 2012

Dit houdt concreet het volgende in:

- Extensiveringsgebieden: geen ontwikkeling, vormverandering en uitbreiding van intensieve veehouderijen toegestaan (ook niet binnen het bouwvlak);
- Verwevingsgebieden: uitbreidingsmogelijkheden tot 1,5 hectare op een duurzame locatie² waarbij ten minste 10% van het bouwvlak wordt aangewend voor een goede landschappelijke inpassing.
- In landbouwontwikkelingsgebieden kunnen bouwvlakken evenals in verwevingsgebieden tot maximaal 1,5 ha uitbreiden, waarbij ten minste 10% landschappelijke inpassing eveneens een voorwaarde vormt.

² Een duurzame locatie is een bestaand bouwvlak met een zodanige ligging dat de beoogde ontwikkeling zowel vanuit milieuoogpunt (in het bijzonder wat betreft Uitsnede kaart Natuur en landschap, Verordening ruimte 2012

- ammoniak, geur, fijnstof en gezondheid voor mensen) als vanuit ruimtelijk oogpunt (in bijzonder wat betreft natuur, landschap en cultuurhistorie) aanvaardbaar is.

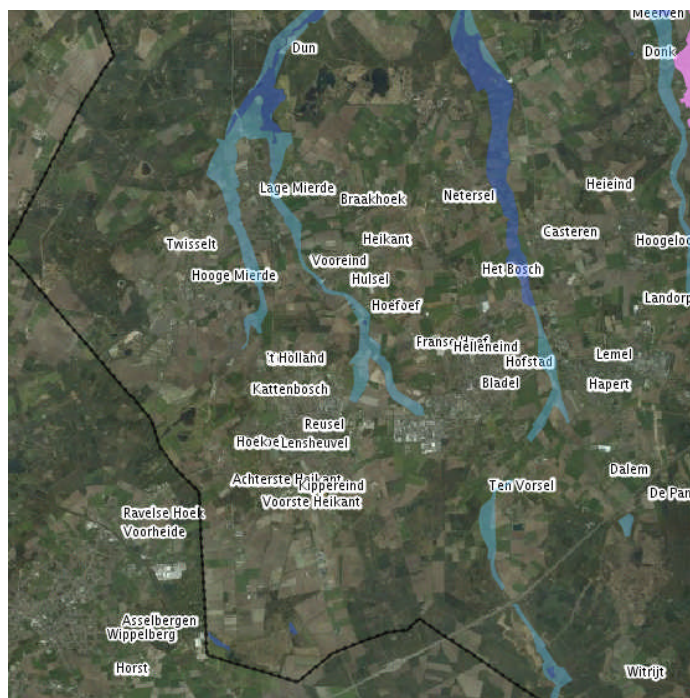
Nieuwvestiging van intensieve veehouderijen wordt niet toegestaan. Omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij kan uitsluitend worden toegestaan op een duurzame locatie in verwevingsgebied of in het landbouwontwikkelingsgebied.

Betreffende beleidsregels zijn in het nieuwe bestemmingsplan doorvertaald. Ten aanzien van de uitbreidings- en omschakelingsmogelijkheden van intensieve veehouderij-bedrijven zijn de regels in het bestemmingsplan echter verder aangescherpt.

Ad f) Water

Delen van het plangebied zijn aangeduid als regionaal waterbergingsgebied en reserveringsgebied waterberging. De bestemmingsregeling in deze gebieden dient mede gericht te zijn op het behoud van het waterbergend vermogen.

- Aangewezen gebied artikel 5.10
- Regionaal waterbergingsgebied
- Reserveringsgebied waterberging
- Waterwingebied
- 25-jaarszone kwetsbaar
- 25-jaarszone zeer kwetsbaar
- 100-jaarszone zeer kwetsbaar
- Boringvrije zone
- Primaire waterkering en beschermingszone
- Aansluiting primaire waterkering
- Rivierbed
- Lange-termijnreservering rivierbed
- Gebiedsreservering voor de lange termijn voor de Rijnakken

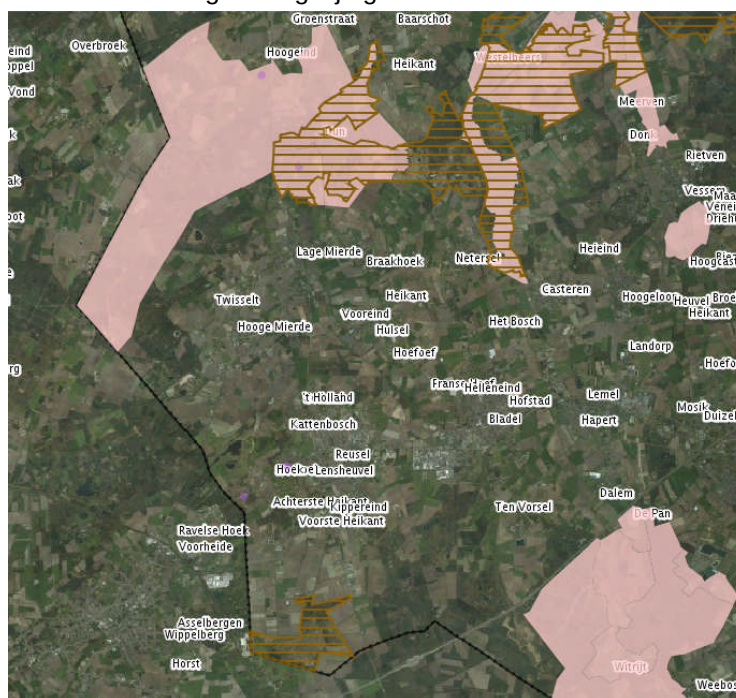

Uitsnede kaart Water, Verordening ruimte 2012

Rond de beken is in sommige gevallen een zoekgebied voor behoud en herstel van watersystemen aangewezen. Deze zones dienen tevens voor het behoud, beheer en herstel van watersystemen. Het zoekgebied heeft een breedte heeft van ten minste 25 meter aan weerszijden van de waterloop.

Binnen deze gebieden worden in deze herziening geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

Door de provincie zijn enkele cultuurhistorische en aardkundig waardevolle gebieden in de gemeente Reusel–De Mierden aangeduid. Het doel is het behoud en de bescherming van deze waarden te verzekeren. Binnen deze gebieden worden in deze herziening geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

Ad h) Niet agrarische ontwikkelingen

Ten aanzien van diverse niet agrarische ontwikkelingen, bijvoorbeeld functiewijziging naar recreatie en ontwikkelingsmogelijkheden van bedrijven, gelden specifieke regels. In dit bestemmingsplan is aangesloten op deze regels.

In deze herziening is uitsluitend het beleid ten aanzien van intensieve veehouderijen meegenomen. Voor de algehele doorwerking van het nieuw provinciale beleid, dat geen betrekking heeft op de ontwikkeling van intensieve veehouderij bedrijven zal op termijn een algehele integrale herziening van het bestemmingsplan Buitengebied worden voorbereid, medio 2014.

Vooruitlopend op een aantal nog uit te werken maatregelen en regelingen in de Verordening ruimte in het kader van de transitie naar een zorgvuldige veehouderij 2020 is door Provinciale Staten besloten een aantal wijzigingen ten opzichte van de Vr 2012 reeds door te voeren, middels de Wijziging Verordening ruimte 2012, zorgvuldige veehouderij.

Deze Wijziging is op 31 mei 2013 in werking getreden. De beleidsaanpassing betreft twee aspecten.

Op de eerste plaats wordt de uitbreidingsruimte van het agrarisch bouwvlak van grondgebonden veehouderijbedrijven evenals voor de intensieve veehouderijbedrijven beperkt tot maximaal 1,5 ha. Oprichting van voerplaten, kuilplaten, sleufsilo's of andere verhardingen ten behoeve van de opslag van ruwvoer mogen ook aansluitend aan het agrarisch bouwvlak plaatsvinden, mits oprichting noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering. Aan uitbreiding van grondgebonden agrarische bedrijven, zonder vee (bijvoorbeeld akkerbouwbedrijven) is geen beperking gesteld.

Met onderhavig bestemmingsplan worden uitsluitend aanvullende beleidsregels opgenomen ten aanzien van intensieve veehouderijbedrijven. Voor de regeling van grondgebonden agrarische bedrijven blijft de regeling uit het geldende 'Bestemmingsplan Buitengebied 2009' nog van kracht. Bij eventuele uitbreidingsverzoeken van bestaande agrarische bestemmingsvlakken van grondgebonden veehouderijbedrijven geldt bovenstaand provinciaal beleid als aanvullend toetsingskader waar eveneens aan voldoen dient te worden, vanwege de rechtstreekse werking van de betreffende regeling.

Daarnaast is besloten om de bouwstop voor geiten- en schapenhouderijen met een jaar te verlengen, tot 1 juni 2014. Dit betekent dat tot 1 juni 2014 vergroting van bebouwing ten behoeve van een geiten- of schapenhouderij welke op de peildatum 12 december 2009 aanwezig of in uitvoering was dan wel gebouwd mag worden krachtens een onherroepelijk verleende vergunning niet is toegestaan alsmede omschakeling en/of hervestiging naar een geiten- of schapenhouderij. Er is vooralsnog onvoldoende aanleiding om de bouwstop te heroverwegen gelet op de nog steeds bestaande onzekerheid met betrekking tot eventuele gezondheidsrisico's. Uitsluitend in zogenaamde knelgevallen kan van de bouwstop worden afgeweken, maar hiervoor is dan wel een verklaring van geen bedenkingen noodzakelijk van Gedeputeerde Staten.

In dit bestemmingsplan is een aanvullende bepaling met betrekking tot de bouwstop voor geiten- en schapenhouderijen opgenomen.

Daarnaast heeft Gedeputeerde Staten besloten dat er een Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij zal worden opgesteld. Dit dient evenwel eerst nog nader beleidsmatig uitgewerkt te worden en zal vervolgens in de beleidsrijke actualisatie van de Verordening ruimte worden geborgd, die naar verwachting pas in het voorjaar van 2014 wordt vastgesteld.

Het nieuwe provinciaal beleid ten aanzien van de Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij kan nog niet in onderhavig

bestemmingsplan worden meegenomen, maar zal onderdeel gaan uitmaken van een volgende planherziening.

Transitie naar een zorgvuldige veehouderij 2020

Op 22 maart 2013 heeft een statendebat plaats gevonden over de toekomst van de veehouderij, waarin Provinciale Staten een aantal besluiten heeft genomen in het kader van de transitie naar een zorgvuldige veehouderij 2020. Het betreft een pakket maatregelen dat de balans tussen de agrarische sector en maatschappelijke omgeving moet herstellen. Naast de wijziging Verordening ruimte 2012, zorgvuldige veehouderij (zie voorgaande paragraaf) is tevens de provinciale denklijn “ontwikkelruimte moet je verdienen en is niet onbegrensd” geformaliseerd.

Denklijn “ontwikkelruimte moet je verdienen en is niet onbegrensd”

De denklijn geeft aan hoe de provincie de transitie van de veehouderij wil ondersteunen met een pakket maatregelen dat de balans tussen agrarische sector en maatschappelijke omgeving moet herstellen. Dit betreft een voortzetting van het eerder door de Staten vastgestelde Koersdocument Stad en Platteland en het advies van de Commissie Van Doorn. Deze denklijn geldt voor alle veehouderijen. Hierbij wordt geen verschil meer gemaakt in regelgeving tussen intensieve en andere veehouderijen. De veehouderij moet een kwaliteitsslag maken waarbij zorg voor de omgeving een leidend principe is, waarbij niet uit het oog verloren dient te worden dat de landbouw een van de belangrijkste dragers van het platteland is zowel op het gebied van economie als leefbaarheid.

Voor alle veehouderijen in Brabant is het uitgangspunt dat ontwikkelruimte verdiend moet worden. Om de transitie te ondersteunen worden voorwaarden gesteld aan ontwikkelingen van veehouderijen. Alleen ontwikkelingen die bijdragen aan de transitie naar een zorgvuldige veehouderij in 2020 worden toegestaan. Ontwikkelruimte wordt verdiend met stappen in verduurzaming. Elke ontwikkeling wordt gekoppeld aan sturende criteria en zal aan de transitie bij moeten dragen. Daarnaast zullen veehouders worden verplicht hun plannen in dialoog met buurtbewoners vorm te geven.

Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij

Om een duurzame bedrijfsvoering te kunnen objectiveren worden de criteria voor de stappen in verduurzaming instrumenteel ingevuld met een maatlat, de zogeheten Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij (BZV), die momenteel door de provincie nader wordt uitgewerkt. De BZV betreft een puntensysteem voor drie hoofdthema's: volksgezondheid, dierenwelzijn en –gezondheid en fysieke leefomgeving. Uitbreiding van bebouwing of bouwblok is alleen mogelijk als de veehouder voldoende

punten op deze BZV scoort. Naarmate een bedrijf zorgvuldiger werkt scoort het meer punten. In de jaren naar 2020 wordt de vereiste score stapsgewijs verhoogd voor alle veehouderijen die willen uitbreiden. Ook bedrijven die niet uitbreiden moeten de transitie naar zorgvuldige veehouderij maken. Als de BZV voldoende is ontwikkeld en in werking is getreden zal de zonering van de verwevings- en landbouwonwikkelingsgebieden (conform de voormalige Reconstructieplannen) komen te vervallen.

Voor het bereiken van een zorgvuldige veehouderij heeft de overheid met name een ondersteunende en faciliterende rol op het terrein van ruimtelijke ordening en handhaving. Daarnaast is ook een transitie noodzakelijk naar meer toegevoegde waarde, transparantie en het komen tot nieuwe verdienmodellen. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt op de eerste plaats bij de keten.

Provinciaal Waterplan

In het waterplan is het provinciaal waterbeleid uitgewerkt onder andere voor wat betreft het grondwaterbeheer. Het Provinciaal Waterplan 'Waar water werkt en leeft' is op 22 december 2009 in werking getreden. Het plan is, net als de waterplannen van het Rijk, geldig tot eind 2015. Vanuit het waterplan zijn de volgende thema's relevant voor de buitengebied:

- Ruimte voor herstel en behoud watersystemen;
- Regionaal waterbergingsgebied.

Het ruimtelijk relevante beleid voor deze zones is vastgelegd in de Verordening Ruimte zoals eerder beschreven.

Verordening stikstof en Natura 2000

De Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant is in werking sinds 15 juli 2010. De Verordening is gebaseerd op een convenant dat op 29 september 2009 met diverse partijen is bereikt. Met het convenant en de daaruit voortvloeiende verordening is een balans gevonden tussen de bescherming van waardevolle natuur enerzijds en ontwikkelingsmogelijkheden voor de agrarische sector anderzijds. De verordening zorgt ervoor dat veehouderijen minder stikstof uitstoten. Daarnaast geeft de verordening duidelijkheid over mogelijkheden voor agrarische bedrijfsontwikkeling.

Veehouders moeten daarom bij de bouw van nieuwe stallen of renovatie van bestaande stallen technieken gebruiken die zorgen voor minder uitstoot. Het gaat dan bijvoorbeeld om luchtwassers. Alle veehouderijbedrijven in Noord-Brabant moeten voldoen aan de Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant. Veehouders die een

nieuwe stal willen bouwen of een stal geheel of gedeeltelijk willen renoveren, moeten dit melden bij de provincie.

De verordening stelt (extra) technische eisen aan stallen en reguleert de stikstofuitstoot via een depositiebank. De depositiebank is een registratie- en monitoringssysteem dat de ontwikkelingen van de stikstofuitstoot van veehouderijbedrijven registreert. Als de uitstoot van een bedrijf afneemt door het geheel of gedeeltelijk beëindigen van activiteiten, kan een ander bedrijf in hetzelfde gebied weer ontwikkelen. Op die manier wordt de totale uitstoot niet groter. Dit principe van vereffening van uitstoot heet 'saldering'. Zo blijft agrarische bedrijfsontwikkeling mogelijk, zonder dat een stikstofgevoelige habitat meer onder druk komt te staan.

Naar aanleiding van een evaluatie van de verordening stikstof en een ingediende motie "vreemd aan de orde van de dag" (d.d. 25 januari 2013), die ontwikkelingen tot aan de inwerkingtreding van de landelijke Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) in 2014 mogelijk wenst te maken wordt een wijziging van de Verordening stikstof en Natura2000 voorbereid.

2.3. Regionaal beleid en regelgeving

Regionale beleidsvisie dag- en verblijfsrecreatie De Kempen

De gemeenten Bergeijk, Bladel, Eersel en Reusel-De Mierden vormen samen een toeristische eenheid in De Kempen. De toeristische infrastructuur in het gebied is van hoog kwalitatief niveau. De vele accommodaties alsook de wandel- en fietsroutes, verbonden aan horeca en musea in arrangementen, versterken de interne samenhang in het gebied. Vanwege deze toeristische eenheid streven de gemeenten in de (Nederlandse) Kempen naar één toekomstbeeld van de dag- en verblijfsrecreatie in de Kempen en naar eenheid in de (wettelijke) instrumenten van beleid die de gemeenten daarvoor gaan inzetten. Het beleid in deze visie beoogt te sturen op ontwikkeling. Het toekomstbeeld van de toeristische regio De Kempen bouwt voort op de (toeristische) identiteit van De Kempen. De wortels van De Kempen zijn de landbouw, water en bos- en heidegebieden. Zonering is een middel om de identiteit van landschap en cultuur te bevestigen. Gekozen wordt voor het benoemen van vestigingseisen waaraan nieuwe ontwikkelingen en/of doorgroei van (neven-) activiteiten moeten voldoen.

Waterbeheerplannen

Het waterschap de Dommel heeft een waterbeheerplan opgesteld waarin de beleidsdoelen voor de periode 2010-2015 zijn beschreven. De plannen zijn afgestemd op het Stroomgebiedsbeheerplan Maas, het Nationaal Waterplan en het Provinciaal Waterplan.

In het waterbeheerplan De Dommel worden de volgende thema's behandeld:

- droge voeten: waterbergingsgebieden;
- voldoende water: gewenste grond- en oppervlakteregime;
- natuurlijk water: Europese Kaderrichtlijn Water en de functies; 'waternatuur' en 'verweven' uit het Provinciaal Waterplan;
- schoon water: beheer afvalwater;
- schone waterbodem;
- mooi water: recreatie, landschap en cultuurhistorie.

De ruimtelijk relevante aspecten uit de waterbeheerplannen zijn opgenomen in het provinciale waterplan en in de Verordening Ruimte. Vanuit de waterschappen wordt wel nadrukkelijker aandacht geschonken aan de rol van water bij nieuwe ontwikkelingen. De trits vasthouden-bergen-afvoeren is hierbij leidend. Daarnaast is er door het waterschap een handreiking 'hydrologisch neutraal ontwikkelen' opgesteld dat ingaat op de rol van water bij een toename van verstening.

2.4. Gemeentelijk beleid en regelgeving

StructuurvisiePlus, 'wonen en recreëren in een groene gemeente'

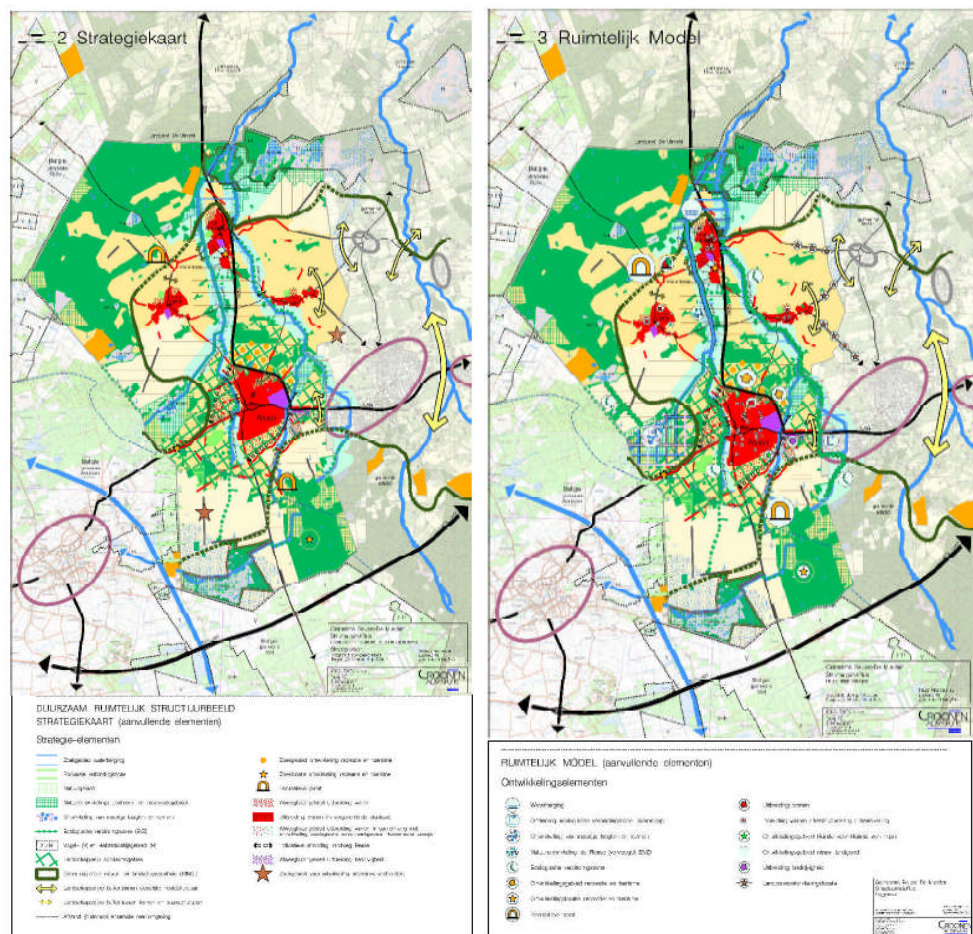
Op 19 juli 2004 heeft de gemeenteraad van de gemeente Reusel-De Mierden de StructuurvisiePlus vastgesteld. De StructuurvisiePlus beschrijft de visie op de meeste wenselijke ruimtelijke ontwikkelingen voor de komende 10 tot 15 jaar. Ook geeft deze visie een beeld van de toekomstige woningbouwlocaties en bedrijventerreinen, de groeimogelijkheden in het buitengebied voor landbouw, recreatie en toerisme en welke (natuur) gebieden zij duurzaam wil beschermen. Per thema is de visie uitgewerkt. Voor dit bestemmingsplan zijn de uitwerkingen van de thema's water, recreatie en toerisme, bos, natuur en landschap en landbouw met name relevant.

- Landbouw: landbouwon ontwikkelingsgebied tussen Hulsel en Bladel, eventueel ook ter hoogte van de Postelsedijk, herbenutting geschikte agrarische bouwvlakken in primair agrarisch gebied voor hervestiging bedrijven, ruimere mogelijkheden hergebruik vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen in bebouwingsconcentraties. Het landbouwon ontwikkelingsgebied ter hoogte van de Postelsedijk is niet opgenomen in het later opgestelde Reconstructieplan Beerze Reusel. Reusel-De Mierden kent geen doorgroeigebied glastuinbouw of een vestigingsgebied voor glastuinbouw.
- Recreatie en toerisme: realisatie recreatieve poort nabij Spartelvijver en de Burgemeester Willekenslaan, recreatief ontwikkelingsgebied ten noorden van Reusel voor nieuwe (mogelijk regionale) recreatieve en sportvoorzieningen, mogelijke ontwikkeling kunspark nabij Grote en

Kleine Cirkel, versterking bestaande recreatiebedrijven, met name door kwaliteitsverbetering.

- Bos, natuur en landschap: realisatie nieuwe natuur conform vastgestelde begrenzing Ecologische Hoofdstructuur (EHS), afronding natuurontwikkelingsproject Beleven, aanleg droge ecologische verbindingzone tussen Zwartven en Beleven, woningbouw in combinatie met natuurontwikkeling in de vorm van Ruimte-voor-Ruimte woningen en/of nieuwe landgoederen.
- Water: waterberging en beekherstel langs de beken, met name langs Reusel en Raamsloop ten noorden van Lage Mierde.

Het ruimtelijk model en het duurzaam ruimtelijk structuurbeeld zijn zichtbaar in de bijgevoegde figuren.

De Strategiekaart en het Ruimtelijk model van de StructuurvisiePlus

Integrale visie plattelandontwikkeling

Op 28 februari 2012 heeft de raad van de gemeente Reusel-De Mierden deze visie vastgesteld. Dit betreft een richtinggevend document, waarin de hoofdlijnen van de toekomst van het buitengebied van de gemeente Reusel-De Mierden worden beschreven.

De algehele visie van de gemeente Reusel-De Mierden is: de gemeente beschikt over een vitaal en mooi platteland, waarin ruimte is voor verschillende functies. Daarbij is een goede samenhang tussen de verschillende functies aanwezig zodat het goed wonen, werken en recreëren is in de gemeente Reusel-De Mierden.

Uit bovenstaande visie zijn onder andere de volgende doelstellingen geformuleerd:

- een multifunctioneel duurzaam platteland;
- een agrarische sector met toekomstperspectief;
- betere sociaal-economische omstandigheden voor landbouw, wonen, werken, toerisme en recreatie en daardoor meer leefbaarheid;
- een goede omgevingskwaliteit op het gebied van natuur, landschap en cultuurhistorie;
- kwalitatief goede initiatieven (economisch, landschappelijk en maatschappelijk duurzaam) die tot uitvoering komen.

Het begrip duurzaamheid speelt een belangrijke rol. Duurzaamheid wordt gedefinieerd aan de hand van 3 elementen:

- people (onder andere: sociale samenhang, veiligheid, gezondheid en woonomgeving);
- planet (onder andere: natuur, bodem, water, lucht en landschap)
- profit (onder andere: arbeid, kennis, ruimtelijke vestigingsvoorwaarden en economische structuur).

Het streven naar balans tussen de pijlers sociaal, ecologisch en economisch kapitaal leidt tot een duurzame samenleving. Van duurzame ontwikkeling is pas sprake indien er winst is voor alle pijlers. Een van de belangrijkste voorwaarden voor een duurzame samenleving is een gezonde bevolking, in lichamelijk en psychisch opzicht. Gezondheid heeft zowel een objectieve (percentage zieken en sterfgevallen) als een subjectieve component (gezondheidsbeleving).

In de visie zijn ook een aantal uitgangspunten met betrekking op de toekomstige landbouw beschreven:

- Duurzame landbouw door gezinsbedrijven;
- Het aantal intensieve veehouderijen en de totale dierbezetting van deze veehouderijen zijn in balans met de normen die zijn gesteld op het gebied van volksgezondheid en dierenwelzijn;
- Oude stallen zijn vervangen door nieuwe stallen, uitgerust met de beste technieken;
- Deze nieuwe stallen leiden tot voordelen met betrekking tot volksgezondheid en dierenwelzijn;
- Landelijke inpassing van de landbouwbedrijven heeft plaats gevonden;
- Landbouwbedrijven hebben een energieneutrale bedrijfsvoering.

De vaststelling van dit document leidde tot flinke discussie over de te bieden ontwikkelingsmogelijkheden van intensieve veehouderijbedrijven binnen de gemeente. Dit heeft uiteindelijk geleid tot het voornemen van de raad om een voorbereidingsbesluit te nemen om negatieve effecten als gevolg van de agrarische ontwikkelingsmogelijkheden van met name intensieve veehouderij bedrijven te kunnen voorkomen.

Bestemmingsplan Buitengebied

Voor het plangebied vigeert het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' van de gemeente Reusel-De Mierden. Dit bestemmingsplan is op 22 september 2009 vastgesteld door de gemeente Reusel-De Mierden. Het betreft een conserverend bestemmingsplan, dat nog is gebaseerd op het voormalige provinciale streekplan 2002.

In het bestemmingsplan is ook een bijlage 'Beeldkwaliteit van het Buitengebied' opgenomen. In deze bijlage wordt onderscheid gemaakt tussen de volgende landschapsstructuren:

- oude, verdichte/besloten bouwlanden;
- kleinschalige half open ontginningslandschappen;
- beekdalen met hun beekdal ontginningslandschappen;
- grootschalige open heide ontginningslandschappen;
- bos- en natuurgebieden, i.c. de heidevelden, vennen, heidebebossingen en landgoederen.

Per landschapsstructuur is een uitwerking gegeven met criteria.

Op 27 oktober 2009 hebben Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant een reactieve aanwijzing gegeven ten aanzien van dit vastgestelde bestemmingsplan. Op 7 december 2011 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan inzake enkele ingediende beroepen tegen het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' alsmede het provinciaal aanwijzingsbesluit.

In het bestemmingsplan zijn tevens regels opgenomen ten aanzien van de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij binnen de gemeente, die met onderhavig bestemmingsplan zullen worden herzien.

Beleidsnotitie vergroting of vormverandering agrarische bouwvlakken voor intensieve veehouderij

De gemeenteraad van Reusel - De Mierden heeft op 5 juli 2011 de "Beleidsnotitie vergroting of vormverandering agrarische bouwvlakken voor intensieve veehouderij" gewijzigd vastgesteld.

Vanwege de maatschappelijke discussie en vanwege eerdere standpunten van de gemeenteraad over de ontwikkeling van de

intensieve veehouderij binnen de gemeente Reusel-De Mierden, heeft de gemeenteraad voorwaarden vastgesteld, waaraan verzoeken voor een vergroting of vormverandering van een agrarisch bouwvlak voor een intensieve veehouderij moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een gedeeltelijke bestemmingsplanherziening. Het stellen van voorwaarden is nodig, omdat de wijzigingsbevoegdheid voor een vergroting en/of vormverandering van agrarische bouwvlakken zoals opgenomen in het bestemmingsplan “Buitengebied 2009” nooit in werking is getreden en bovendien niet meer tegemoet kwam aan de inmiddels vastgestelde gemeentelijke integrale visie plattelandsontwikkeling en de hierin opgenomen gewijzigde gemeentelijke inzichten. Als gevolg van de reactieve aanwijzing van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant van 27 oktober 2009 op onder meer dit onderdeel van het bestemmingsplan “Buitengebied 2009” kan de gemeente alleen via een gedeeltelijke herziening van het bestemmingsplan “Buitengebied 2009” medewerking verlenen aan verzoeken voor een vergroting en/of vormverandering van een agrarische bouwvlak.

Vorbereidingsbesluit

Naar aanleiding van een discussie over de toekomst van het buitengebied van de gemeente in verband met het opstellen van de integrale visie plattelandsontwikkeling heeft de gemeenteraad van de gemeente Reusel-De Mierden op 8 maart 2012 een voorbereidingsbesluit genomen om ongewenste ontwikkelingen voor de volksgezondheid tegen te gaan. Het besluit is op 9 maart 2012 in werking is getreden, waardoor sindsdien aanvragen voor een omgevingsvergunning voor uitbreidingen van een intensieve veehouderij, dienen te worden aangehouden.

De raad was van oordeel dat de gezondheid van mensen centraal moet staan in de gemeente en dat een goed woon- en leefklimaat voor burgers van groot belang is.

De raad heeft op 28 februari 2012 uitgesproken:

- dat gezondheid van mensen een bepalend toetsingscriterium moet zijn bij besluitvorming inzake intensieve veehouderijbedrijven;
- in de toekomst alleen ontwikkelingen in de intensieve veehouderij te willen toelaten die door geur en fijnstof geen onacceptabele effecten hebben op de gezondheid en op een goed woon- en leefklimaat;
- een reductie van de emissie vanuit de intensieve veehouderij te willen nastreven.

Geurverordening

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt sinds 2007 het beoordelingskader voor geur (stank) bij de afgifte van milieuvergunningen voor veehouderijbedrijven. De wet stelt normen aan de geurbelasting van veehouderijen op geurgevoelige objecten en stelt minimale afstanden vast van veehouderijen tot geurgevoelige objecten.

Op grond van deze wet kunnen gemeenten een geurverordening opstellen waarin zij - binnen bepaalde wettelijke marges - hun eigen geurnormen stellen. Een gemeente die eigen geurbeleid wil voeren, moet daarvoor wel de huidige geursituatie in kaart brengen en een gebiedsvisie opstellen.

In de gebiedsvisie wordt de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van het gebied weergegeven en gekoppeld aan een beoordeling van de geurbelasting van het gebied. Aan de hand hiervan worden vervolgens afwijkende individuele normen en afstanden opgesteld. Deze afwijkende normen en afstanden moeten vervolgens in een gemeentelijke verordening worden vastgesteld. De verordening vormt dan het toetsingskader voor de vergunningverlening.

In 2008 heeft de gemeenteraad de Gebiedsvisie en de Geurverordening vastgesteld. Met de Gebiedsvisie en de Geurverordening wordt invulling gegeven aan de beleidsruimte die de geurwetgeving biedt. De verordening is op 1 juni 2008 in werking getreden en op 22 september 2009 gewijzigd.

Bij het generiek hanteren van de wettelijke normen (3 en 14 oudeur units (=ou)) komt het leefklimaat van de kernen onder druk te staan. Destijds is gekozen voor een individuele norm van 1 ou op de woonkern Reusel en 2 ou op de woonkernen Hooge Mierde, Lage Mierde en Hulsel. Voor gronden gelegen in extensiveringsgebied wonen, de plangebieden voor woningbouw en ruimte voor ruimte woningen en de bufferzone van 500 meter van de woonkern Reusel geldt een norm van 7 ou. Voor het industrieterrein Kleine Hoeven geldt een norm van 10 ou. Voor het overige buitengebied geldt de wettelijke norm van 14 ou.

Het gekozen scenario geeft voldoende waarborg voor een goed leefklimaat rondom de woonkernen waardoor toekomstige bouwplannen te verwezenlijken zijn. Het woon- en leefklimaat in het buitengebied kan plaatselijk onder druk komen te staan. Dit betreft echter slechts een aantal locaties in het buitengebied, daar waar nu al een sterke vermenging van veehouderijen en woningbouw is. Bij de gekozen normstelling is er nog ruimte voor de ontwikkeling van de veehouderij. Bij toepassing van emissiearme technieken biedt deze ruimte voldoende perspectief voor de ontwikkeling van volwaardige moderne bedrijven. De aangescherpte normstelling zal naar verwachting ertoe kunnen leiden dat er op termijn minder geurgehinderden zijn.

De huidige gehanteerde geurnormen zoals opgenomen in de vastgestelde geurverordening en gebiedsvisie zijn onlangs geëvalueerd.

Evaluatie geurhinder en veehouderij 2008 – 2012 op hoofdlijnen

De *evaluatie* is gebaseerd op:

- een vergelijking van de huidige geursituatie met die in 2008 (waarnemen van veranderingen in de geurbelasting);
- een knelpuntenanalyse als gevolg van de geurbelasting onder de aanname dat de veehouderijen de beschikbare ruimte op het bouwvlak opvullen door uitbreiding van het aantal dieren, zover de huidige geurnormen dit toelaten;

Naast bovenstaande analyse van de geursituatie is op grond van nieuwe inzichten uit de GGD leefbaarheids monitor in deze evaluatie ook de relatie geurbelasting en hinder tegen het licht gehouden.

Voor de evaluatie is gebruik gemaakt van het vergunningbestand uit 2008 en het vergunningbestand van oktober 2012, dat is aangepast aan de stoppende bedrijven.

Voor de knelpunten analyse zijn twee scenario's doorgerekend. Eén scenario (C) met de aanname dat de veehouderijen het beschikbare bouwvlak geheel opvullen en daarvoor nieuwe stallen bouwen. Het andere scenario (D) is doorgerekend onder de aanname dat de veehouderijen op grond van de provinciale Verordening Ruimte een bouwvlak kunnen aanvragen tot een maximum van 1,5 ha.

Uit de vergelijking van de geursituatie van 2008 met die van 2012 blijkt dat de geuremissie van veehouderijen in de afgelopen 4 jaar is toegenomen. Dit betekent dat de achtergrondbelasting (cumulatief) in 2012 hoger is dan die in 2008. Dit heeft geleid tot een hogere druk op het woon- en leefklimaat op de woonkern Reusel, met name in het Noordoosten, oosten en zuiden. Daarbij moet worden opgemerkt dat het woon- en leefklimaat op grond van de beoordeling van de geurhinderrelaties, conform de handreiking bij de Wgv, als redelijk goed is te beschouwen.

Wanneer de veehouderijen het bouwvlak opvullen (scenario's C en D) dan kan de geuremissie en de geurbelasting in de toekomst nog toenemen. Dit is een worstcase situatie welke slechts aangeeft dat de geursituatie en daarmee het woon- en leefklimaat in de toekomst kan verslechteren ten opzichte van de huidige situatie.

De gemeente heeft de afgelopen jaren klachten ontvangen over geurhinder en (intensieve) veehouderij. Uit het rapport “Geurhinder door veehouderijen in Reusel-de Mierden 2008-2010, analyse naar aanleiding van geurklachten” (SRE Milieudienst, 8 juli 2011) blijkt er geen eenduidige verklaring voor de geurklachten te zijn. In het rapport worden

een aantal mogelijke verklaringen aangedragen, zoals het gebruik van brijvoer, piekbelastingen en een andere geurhinderrelatie dan op grond van handreiking bij de Wgv aan de orde is.

In de vierjaarlijkse leefbaarheidsenquête van de GGD 'de leefbaarheidsmonitor' wordt bevestigd dat de beleving van geurhinder uit veehouderijen anders is dan de geurhinderrelaties die tot heden zijn gebruikt bij het opstellen van de geurgebiedsvisie voor de gemeente Reusel-De Mierden. De huidige gebruikte geurhinderrelaties uit de handreiking bij de Wgv sluiten niet aan op de geurhinderbeleving van burgers in de gemeente.

De mogelijke verklaring is de concentratie van de veehouderij in het gebied. Individuele geurcontouren overlappen elkaar en vormen als het ware één grote contour. Dit heeft tot gevolg dat de omgeving (omwonenden) een grote geurpluim afkomstig van meerdere stallen en bedrijven ontvangt. Van welke stal of bedrijf de geur afkomstig is, is door de ontvangers (omwonenden) niet meer te onderscheiden. Er is in zekere zin sprake van een continue geurbelasting (geen pieken maar een geurdeken). Hierbij past niet de dosiseffectrelatie voor meerdere stallen (achtergrondbelasting), want dan zou de ontvanger voor het merendeel van de tijd wel kunnen onderscheiden waar de geur van afkomstig is. Bijvoorbeeld als stallen oostelijk, westelijk en noordelijk van een ontvanger liggen en de ontvanger niet continue door alle stallen wordt gehinderd. In het geval van gemeente Reusel-De Mierden zal de geurhinder die het gevolg is van meerdere stallen en bedrijven (bijvoorbeeld zuidelijk van de kern Reusel) moeten worden beoordeeld als zijnde een belasting door één bron: dus als voorgrondbelasting. Dit betekent dat de beoordeling van het woon- en leefklimaat geheel anders wordt.

Indien de geurbelasting als één bron situatie wordt beoordeeld, zoals hierboven is beredeneerd, dan komt de waarde overeen met een matig woon- en leefklimaat. Rekening houdend met de spreiding kan op bepaalde locaties in de gemeente Reusel-De Mierden de geurbelasting dan als (extreem) slecht worden beoordeeld.

Geconcludeerd mag worden dat het voorgaande zal leiden tot een scherpere en meer reële beoordeling van het woon- en leefklimaat. Dit wil zeggen dat bij lagere geurbelastingen dan tot nu toe het geval was, geoordeeld zal worden dat er sprake is van een matig of slecht woon- en leefklimaat. Ook betekent dit dat de waarde voor een acceptabel woon- en leefklimaat lager zal zijn dan de 10 odour units die nu in de gebiedsvisies als streefwaarde wordt gehanteerd.

Gelet op de resultaten van de evaluatie en de nieuwe inzichten die zullen leiden tot een scherpere beoordeling van het woon- en leefklimaat, kan gesteld worden dat geurbelasting van veehouderijen nu en in de toekomst (bij opvullen bouwvlak) tot knelpunten leiden met betrekking tot geurhinder en woon- en leefklimaat. Dit is aanleiding om te zoeken naar nieuwe geurnormen.

Bij het opstellen van een nieuwe geurvisie wordt daarom, conform de geformuleerde uitgangspunten in de gemeentelijke integrale visie

plattelandsontwikkeling gezocht naar normen die een standstil van de geurbelasting (cumulatief) bewerkstelligen. Omdat daarmee geen substantiële vermindering van de geurbelasting wordt bereikt, worden in de gebiedsvisie tevens voorstellen voor aanvullend geurbeleid aangedragen. Daarbij moet worden gedacht aan het gebruik maken van de emissiereductie die kan worden behaald bij stoppende bedrijven, het gebruik maken van actualisatieverplichting voor het toepassen van de best beschikbare technieken en het opnemen van aanvullende regels in het bestemmingsplan (ontwikkeling op het bouwvlak is mogelijk onder voorwaarde dat de geurbelasting vermindert).

Vaststelling van de nieuwe geurvisie en geurverordening staat gepland voor december 2013.

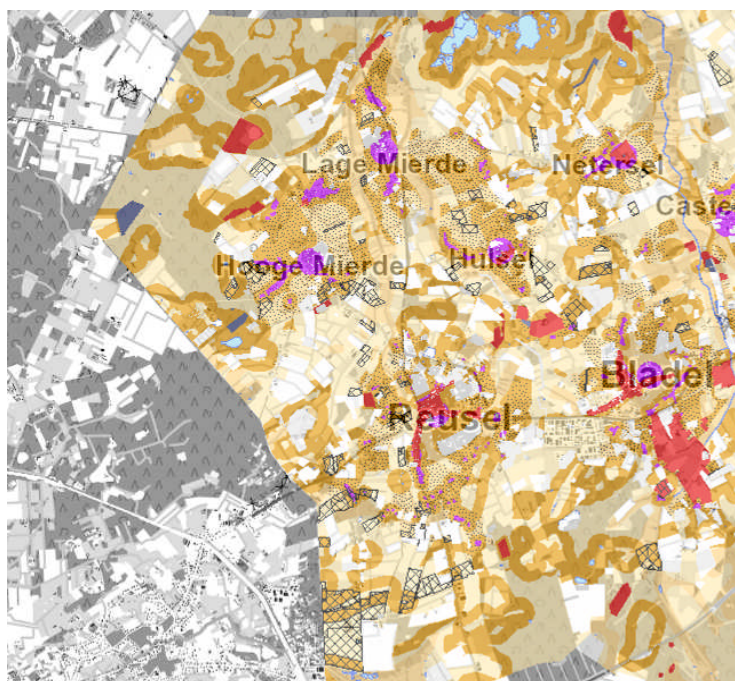
Beleidsplan archeologische monumentenzorg

Sinds de invoering van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg en de daaruit voortvloeiende wijziging van de Monumentenwet heeft de gemeente Reusel-De Mierden de plicht om bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met het archeologisch erfgoed. Doel van het beleid is om archeologische waarden te beschermen, aangezien zij een bron van kennis van het verleden zijn. In 2009 is daarnaast de Modernisering van de Monumentenzorg (MoMo) in gang gezet. Belangrijk element in de voorstellen van de Minister voor het nieuwe stelsel is dat de cultuurhistorie vroeg in het ontwikkelingsproces wettelijk geborgd wordt. Cultuurhistorische waarden vormen één van de wegingsfactoren bij het vaststellen of wijzigen van een bestemmingsplan.

De gemeente Reusel-De Mierden heeft een rijk en gevarieerd bodemarchief. Ondanks de omvangrijke erosie als gevolg van de woningbouw en ontgrondingen, is er nog veel in de bodem bewaard. Om het beleid in de gemeente Reusel-De Mierden te kunnen ontwikkelen zijn een archeologische en cultuurhistorische beleidskaart gemaakt.

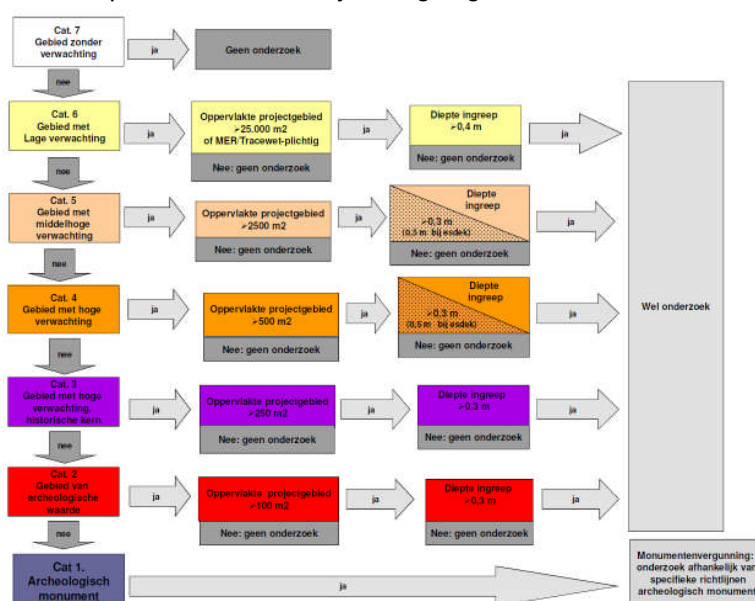
Volgens de wettelijke verplichting wordt in bestemmingsplannen rekening gehouden met bekende en verwachte archeologische waarden. Om tot een afgewogen beleid te komen zijn de voorkomende archeologisch waardevolle gebieden in 7 categorieën verdeeld:

1. Wettelijk beschermde archeologische monumenten.
2. Gebieden van archeologische waarde.
3. Historische kernen met een hoge archeologische verwachting.
4. Gebieden met een hoge archeologische verwachting.
5. Gebieden met een middelhoge archeologische verwachting, waaronder ook de beekdalen met een specifieke archeologische verwachting.
6. Gebieden met een lage archeologische verwachting.
7. Gebieden zonder archeologische verwachting.

De zeven categorieën worden weergegeven op de archeologische beleidskaart en gekoppeld aan een stelsel van regels en vrijstellingen voor bodemingrepen. De ondergrens van het projectgebied betreft bij bestemmingsplanwijzigingen het totale gebied waar een (nieuwe) bestemming wordt opgelegd. Bij een bouw-, sloop- of aanlegactiviteiten in het kader van een omgevingsvergunning wordt voor de ondergrens uitgegaan van het oppervlak binnen het projectgebied dat daadwerkelijk verstoord gaat worden.

Op 18 oktober 2011 heeft de gemeente de bijbehorende "Erfgoedverordening Gemeente Reusel-De Mierden 2011" vastgesteld, waarin de specifieke normen zijn vastgelegd, zie schema hieronder.

Bij voorgenomen bodemingrepen zal in eerste instantie dienen te worden getoetst aan het geldend beleid zoals vastgelegd in het bestemmingsplan. Daarnaast dient evenwel ook het gemeentelijk beleidsplan te worden geraadpleegd conform de gemeentelijk vastgestelde erfgoedverordening. De in het gemeentelijk beleidsplan opgenomen archeologische verwachtingskaart is leidend ten aanzien van een eventuele onderzoeksplicht.

Welstandsnota

De gemeente Reusel-De Mierden heeft in juni 2004 de welstandsnota 'Naar een ander welstandsbeleid in Reusel-De Mierden' vastgesteld. Deze nota heeft als doel beleid geconcretiseerd en geobjectiveerd te formuleren aan de hand van criteria. Dit heeft er toe geleid dat ten behoeve van het op te stellen welstandsbeleid diverse soorten criteria worden onderscheiden gekoppeld aan verschillende welstandsniveaus.

Het gehele buitengebied behoort tot welstandsniveau 2 met daaraan verbonden specifieke criteria. De welstandsbeoordeling richt zich binnen dit welstandsniveau op het handhaven of gericht veranderen en verbeteren van de basiskwaliteit van het gebied. Bij de beoordeling van omgevingsvergunningsaanvragen voor bouwen gelden de volgende aandachtsvelden:

- relatie met omgeving;
- het bouwplan op zichzelf;
- de detaillering.

Landschapsplan Reusel-De Mierden

De gemeenteraad heeft op 27 april 1998 de nota Gronden voor Beleid vastgesteld, waar het Landschapsplan Reusel-De Mierden tevens onderdeel van uitmaakt. Dit landschapsplan is in samenwerking met Brabants Landschap tot stand gekomen. Hierin wordt de aanleg van kleine landschapselementen als hagen, bomenrijen, bosschages en poelen geregeld, maar ook de aanleg van faunapassages. In dit plan staat gedetailleerd vastgesteld waar er landschapselementen aangeplant moeten worden. Zo'n 15 ha aan landschapselementen is inmiddels gerealiseerd terwijl in het plan ruimte was ingepland van 10 hectare. Kleine stukjes vrijkomende landbouwgrond nabij bosgebieden kunnen volgens het plan snel worden aangekocht en zonder dat het in het bestemmingsplan staat worden ingericht ten behoeve van natuur.

3. BESCHRIJVING PLANGEBIED

In dit hoofdstuk wordt globaal ingegaan op de karakteristiek, de functies en de kwaliteiten (waarden) van het plangebied. Het betreft hier zowel de landschappelijke onderlegger, de infrastructuur, het grondgebruik en water, en milieu.

Algemene gebiedskarakteristiek

De gemeente Reusel-De Mierden is een plattelandsgemeente in de Kempen tegen de Belgische grens en ligt in het driehoekige gebied tussen de stedelijke gebieden van Tilburg, Eindhoven en Turnhout (B) en De Kempische As (B). De N269 en de N284 zijn de grootste wegen die het plangebied van dit bestemmingsplan doorsnijden. Natuur- en bosgebieden en het agrarisch gebruik zijn kenmerkend voor het buitengebied van de gemeente Reusel-De Mierden. Daarnaast is het buitengebied van belang als gebied om in te wonen en als toeristisch recreatief uitlooph gebied voor de inwoners van de gemeente en voor mensen van daarbuiten.

Landschappelijke onderlegger

Ondergrond

De gemeente Reusel-De Mierden behoort tot de Brabantse zandgebieden. De geomorfologische structuur binnen de gemeente kenmerkt zich door de zuid-noordgerichte beken en de daartussen gelegen hogere dekzanden of terrasafzettingen. Ook zijn er beperkte delen met lage landduinen met bijbehorende vlakten en laagten. Er liggen enkele vennen in het gebied. Rond het Flaesven, het Panneven, het Beleven en het Goor (Reuselse Moeren) zijn laagten aanwezig. De beken liggen in ondiepe dalvormige laagten en vormen in het algemeen rechte lijnen in het landschap die zich niet zo duidelijk onderscheiden in het heideontginningslandschap. Met name in het noordwesten en het zuiden van de gemeente komen de dekzanden op de terrasafzettingen vlakten in de landschapstructuur tot uiting door besloten boscomplexen en natuurgebieden.

In de gemeente zijn vier typen bodems te onderscheiden:

- Moerige gronden;
- Podzolgronden;
- Dikke eerdgronden
- Kalkloze zandgronden.

Natuur en landschap

Binnen het plangebied is sprake van een kenmerkende vegetatie, flora en fauna. Deze worden bepaald door de combinatie van bodem, waterhuishouding, landschap en (agrarisch) grondgebruik.

De ecologische hoofdstructuur binnen de gemeente Reusel-De Mierden bestaat enerzijds uit een lage natte component van biotopen die gebonden zijn aan de relatief laaggelegen beken en beekdalen. De beekdalen van de Reusel en Raamsloop zijn vanuit ecologisch oogpunt, zowel actueel als potentieel, van grote betekenis.

Anderzijds kent het gebied een droge component van biotopen van hogere dekzandruggen en dekzandvlakten. De vennen die eveneens in deze hogere gebieden liggen, vormen hierop een uitzondering.

De natuurwaarden in de droge natuur- en bosgebieden worden vooral ingegeven door de aanwezigheid van afwisselende vegetatiestructuren, zoals naald- en loofhout, heide, vennen, etc. en het voorkomen van diverse diersoorten.

De richting (noord-zuid) van de beekdalen van de Reusel, de Raamsloop en de daartussen gelegen hogere gronden bepalen in grote mate de hoofdstructuur van het huidige landschap binnen het plangebied. De uitgestrekte bos- en natuurgebieden kenmerken het noorden, noordwesten en zuiden van de gemeente. De genoemde bos- en natuurcomplexen omvatten zowel hoger gelegen dekzandruggen als de aangrenzende beekdalen.

In het uitgestrekte 'middengebied' liggen op de overgangen tussen de beekdalen en hogere gronden de woonkernen en de restanten van oude cultuurgronden (met name akkercomplexen) en een aaneenschakeling van grote en kleine boscomplexen. Daarnaast zijn ook uitgestrekte jonge ontginningen te vinden.

Binnen het buitengebied van de gemeente zijn navolgende landschapstypen te onderscheiden (bron: Biodiversiteit actieplan gemeente Reusel – De Mierden, Grontmij):

1) Bestaand bos- en natuurgebied

De voornaamste bos- en natuurgebieden in de gemeente Reusel-De Mierden zijn de Misperleindsche heide (Flaesven) Turnhoutse heide (Zwartven), Belevengebied, Grote- en kleine Cirkel, Torenbroek en de Reuselse Moeren. De bossen bestaan grotendeels uit naaldbomen die zijn aangeplant voor de houtproductie. Deze functie heeft echter grotendeels plaats gemaakt voor een natuur- en recreatiefunctie. De bosgebieden in de gemeente Reusel-De Mierden worden op een aantal locaties afgewisseld door heidevelden. In de gemeente Reusel-De Mierden is één van de laatste gebieden van Brabant met levend hoogveen te vinden, de Reuselse Moeren. Dit gebied herbergt tal van zeer zeldzame plant- en diersoorten zoals de Gladde slang, Hoogveenglanslibel en veenmossen.

2) Beekdal

De gemeente heeft op haar grondgebied een aantal waterlopen: de Belevense Loop, de Reusel, Raamsloop en Rouwenbogtloop. Deze beken en waterlopen zijn gekanaliseerd zodat van de oude meanderende beeklopen niet veel meer terug te vinden is in het huidige landschap. De beekdalen liggen momenteel vrijwel volledig in het agrarisch gebied. Beekdalen kennen vanwege de grote variëteit aan omringende landschappen en biotopen een hoge biodiversiteit. In de gemeente Reusel-De Mierden worden de komende jaren veel maatregelen genomen om met name de Reusel, de Raamsloop en de Rouwenbogtloop zo veel mogelijk in haar natuurlijke staat te herstellen of een meer natuurlijk uiterlijk te geven.

3) Oude zandontginningen

Dit betreft de kleinschalige cultuurlandschappen op de overgang van het beekdal naar de hogere zandgronden, die van oorsprong rond de dorpen en gehuchtjes zijn gelegen. Hier liggen de bolle akkers, de zogenaamde essen. Kleinschalige cultuurlandschappen worden getypeerd door de talrijke houtwallen, houtsingels, slootjes, poelen en bosjes. Door de grote verscheidenheid in biotopen en landschapselementen is de biodiversiteit van kleinschalige cultuurlandschappen (vrij) hoog, er leven veel planten en dieren. Tegenwoordig is het kleinschalige cultuurlandschap op veel plaatsen verdwenen of sterk gedegradeerd, als gevolg van de grootschalige ruilverkaveling in de jaren zeventig.

4) Open en halfopen jonge zandontginning

Typerend voor de zandgronden is dat ze over het algemeen zeer voedselarm zijn. Van nature vind je op de hogere zandgronden loofbossen met Zomereik en Berk, afgewisseld met heide en stuifzanden. Kenmerkend zijn ook de vennen. De droge zandgronden waren van nature niet geschikt als landbouwgrond. De loofbossen zijn gekapt voor het hout. Langzaam veranderde het loofbos in uitgestrekte heidevelden. De heideplaggen en mest van het vee vormde de basis voor de akkerbouw. Door de introductie van de kunstmest verviel de economische waarde van de heidevelden. Veel heidevelden zijn met behulp van kunstmest en machines omgezet in grootschalige landbouwgebieden. De biodiversiteit van de jonge zandontginningen is vaak vrij laag, met name in de grootschalige gebieden. De jonge zandontginningen zijn in feite een “uitgeklede” versie van het kleinschalige cultuurlandschap. De karakteristieke soorten van het kleinschalige cultuurlandschap kunnen vrijwel allemaal in dit landschap worden aangetroffen indien landschapselementen worden aangebracht.

Water

Grondwatersysteem

Het grondgebied van de gemeente maakt deel uit van het zogeheten Lommel/Neerpelt-systeem. De kerninfiltratiegebieden van dit systeem omvatten het Landgoed De Utrecht, de Staatsbossen oostelijk van Ravels en de Turnhoutse Heide, beide in België, en de boswachterij Hapert ten zuiden van Bladel. Het infiltrerende grondwater kan hier tot grote diepte doordringen.

Het ondiepe grondwatersysteem behoort grotendeels tot het systeem van de Voorste Stroom. Binnen de gemeente kan een aantal lokale deelwatersystemen worden onderscheiden, dat min of meer samenvalt met de deelstroomgebieden van de Reusel, de Raamsloop en hun bovenlopen.

De kwaliteit van het ondiepe grondwater is beïnvloed door intensief agrarisch grondgebruik met name in infiltratiegebieden en intermediaire gebieden en dit heeft gevolgen voor voedselarme vegetaties in kwelgebieden.

Oppervlaktewatersysteem

Binnen de gemeente is sprake van een natuurlijke afwatering via een aantal beken. De gemeente maakt hoofdzakelijk deel uit van de grotere beekstelsels van de Reusel en Raamsloop, die uiteindelijk afstromen op de Essche Stroom en de Dommel. Het uiterste zuidelijke deel van de gemeente maakt deel uit van het stromingsstelsel van de Nete. Binnen de gemeente is een aantal deelstroomgebieden te onderscheiden die begrensd worden door waterscheidingen.

Binnen de gemeente komt een aantal vennen voor, zoals het Goorven, Zwartven, Turfven, Panneven en de vennen op de Misperleindsche Heide zoals de Flaes en Kleine Flaes. Ze worden van water voorzien door regenwater en water uit lokale kwelstromen dat zich verzamelt op ondoorlatende lagen. Deze vennen hebben veelal een gave morfologie en de natuurwaarden zijn hoog, alhoewel verzuring en vermesting hier invloed op hebben.

Infrastructuur

Droge infrastructuur

De N284 doorsnijdt de gemeente en voert door de kom van Reusel. Deze weg verbindt de kernen Reusel, Bladel, Hapert, Duizel en Eersel. Tevens is dit de verbinding met België (Arendonk en Turnhout). Een andere gebiedsontsluitingsweg is de N269, (Reusel-Tilburg), die bij Tilburg aansluit op de A58. Een andere gebiedsontsluitingsweg is de weg van Reusel naar België, via de abdij van Postel.

Natte infrastructuur

In het buitengebied liggen verschillende beken, sloten en plassen. Deze zijn met name van betekenis voor natuur en landschap en hebben geen betekenis voor het vervoer over water.

Leidingen, belemmeringenzones

In het buitengebied liggen veel ondergrondse leidingen. Binnen de gemeente is één rioolwaterpersleiding aanwezig. Verder zijn er onder andere waterleidingen, gastransportleidingen en rioolleidingen aanwezig. Voorts zijn er belemmeringen als gevolg van bijvoorbeeld infrastructuur, recreatie en agrarische activiteiten.

Grondgebruik

De landbouw speelt een belangrijke rol in de gemeente Reusel-De Mierden. Het merendeel van de grond is in intensief agrarisch gebruik. Er is weinig tot geen sprake van agrarisch natuurbeheer (bv kruidenrijke akkerranden en waterlopen). Volgens gegevens van het CBS waren er in 2003 in de gemeente 218 agrarische bedrijven (hoofdactiviteit). Het aantal agrarische bedrijven is ten opzichte van 1998 afgenomen met circa 35 bedrijven (circa 20%). De agrarische bedrijvigheid is met name gericht op de intensieve veehouderij. In deze sector is echter wel een duidelijk afname te herkennen, net als in de combinatiebedrijven. De akkerbouw en tuinbouw zijn vrij stabiel wat betreft het aantal bedrijven. De constatering is dat in de veehouderijsector het aantal bedrijven daalt, maar dat er tegelijkertijd onder de bedrijven die hun activiteiten continueren een schaalvergroting en verbreding naar neventakken plaatsvindt.

In het buitengebied van de gemeente Reusel-De Mierden zijn ook woningen, niet-agrarische bedrijven en agrarisch-verwante bedrijven aanwezig.

De verschillende natuur- en bosgebieden binnen de gemeente doen dienst als recreatiegebied. In deze gebieden wordt gefietst en/of gewandeld en/of paard gereden.

Binnen de gemeente Reusel-De Mierden zijn camping/bungalowpark 'De Hertenwei' bij Lage Mierde en het Zwartven bij Hooge Mierde de grootste accommodaties voor verblijfsrecreatie.

4. VISIE INTENSIEVE VEEHOUDERIJ

4.1. Probleemstelling

Algemeen

Verdere schaalvergroting agrarische sector

De komende jaren zijn er diverse ontwikkelingen in de agrarische sector te verwachten, met name als gevolg van veranderend Europees beleid. Zo geldt er vanaf 2014 een nieuw gemeenschappelijk Europees landbouwbeleid met extra aandacht voor duurzaamheid en maatschappelijke diensten en verdwijnt in 2015 de Europese melkquotering.

Daarnaast gaat het landelijk stelsel van dierrechten en de daarmee verbonden compartimentering voor varkens- en pluimvee vervallen, afhankelijk van nieuw mestbeleid, naar aanleiding van de intwerkingtrekking van de Nitraatrichtlijn per 2014. Er komt een verplichte mestverwerking voor bedrijven met een mestoverschot, gedifferentieerd naar regio en sector. In 2015 dient 50% van het mestoverschot op bedrijfsniveau te worden verwerkt.

Bovendien is sinds 1 januari 2013 het activiteitenbesluit van kracht geworden. Voor veel agrarische ontwikkelingen binnen het agrarisch bouwvlak heeft op basis van dit besluit geen milieuvergunning meer te worden aangevraagd, maar kan worden volstaan met een melding. Als gevolg hiervan zijn de sturingsmogelijkheden voor de gemeente vooraf aanzienlijk beperkter geworden.

Tenslotte is er een groeiende maatschappelijke wens voor meer aandacht voor gezondheid, veiligheid en duurzaamheid bij producten alsmede een groeiende vraag naar real food, streek- en biologische producten voor een breed publiek.

Bovenstaande veranderingen leiden naar verwachting tot veel vrijkomende bedrijfslocaties en verdere schaalvergroting in de resterende bedrijven. Naar verwachting stopt 30 tot 50% van de veebedrijven. Dit heeft gevolgen voor de (aard) van de werkgelegenheid, de leefbaarheid en de ruimtelijke kwaliteit van het landelijk gebied.

Afnemend maatschappelijk draagvlak

De landbouw- van oudsher de belangrijkste gebruiker in het landelijk gebied – en de samenleving dreigen uit elkaar te groeien. Het relatief kleinschalige, historisch gegroeide Brabantse landschap en de huidige (grootschalige) agrarische ontwikkeling lijken niet meer bij elkaar te passen. Door de bulkproductie draagt de landbouw niet meer bij aan de kwaliteit van het leven in het buitengebied.

Er is een dalende trend in het aantal bedrijven met varkens, met name veelal kleine bedrijven hebben de productie gestaakt. De gehele varkensstapel is echter gegroeid. Het totaal aantal varkens steeg licht naar 12,3 miljoen varkens. De overgebleven bedrijven met varkens zijn dus gemiddeld groter geworden. Deze tendens naar schaalvergroting en specialisatie zet door, mede gelet op de verwachte ontwikkelingen (zie paragraaf hierboven; Bron: Van mega naar beter, Commissie Alders, 2011).

De spanning neemt toe tussen de toenemende grootschaligheid en de maatschappelijke en ecologische voorwaarden waarbinnen de agrarische productie plaats mag vinden.

De voor kostenminimalisatie benodigde intensivering en schaalvergroting stuit op grenzen, aangezien cruciale productiefactoren arbeid en grond te duur worden gelet op de wereldmarkt. Tegelijkertijd staat het maatschappelijk draagvlak voor de benodigde schaalvergroting in de veehouderij onder druk.

De voortgaande intensivering en schaalvergroting, mestoverschotten, emissies van stoffen als ammoniak en fijnstof, discussies en angst over mogelijke bedreigingen voor de volksgezondheid zoals Q-koorts, dierenwelzijn, afnemende biodiversiteit en verrommeling van het landschap door ontsierende stallenbouw maken zichtbaar dat er veel negatieve effecten zijn van de huidige landbouw op de sociale, ruimtelijke en ecologische kwaliteit van het landelijk gebied en scheppen een afstand tussen burgers en landbouw. Bewoners maken zich zorgen om de effecten van de intensieve veehouderij op hun omgeving.

Gezien de groei van de wereldbevolking en de daarmee gepaard gaande vraag naar voedsel zal een vorm van intensiviteit van de veehouderij noodzakelijk blijven, maar er zou gestreefd moeten worden naar een nieuwe, meer op kennis en toegevoegde waarde gebaseerde strategie, waarbij kwaliteit en toegevoegde waarde in de plaats moeten komen van op kostenminimalisatie gerichte bulkproductie.

Gemeente Reusel-De Mierden

Binnen de gemeente bevinden zich momenteel ca 100 intensieve veehouderij bedrijven, waarvan 70 in verwevingsgebied, 20 in extensiveringsgebied en 12 in landbouwontwikkelingsgebied.

De gemeente heeft een zeer hoge dierdichtheid, te weten: 20,5 varkens/inwoner (bron CBS), terwijl voor heel Nederland de gemiddelde dierdichtheid 0,8 varkens/inwoner bedraagt.

Ook in deze gemeente is er sprake van een afnemend maatschappelijk draagvlak voor de ontwikkeling van de intensieve veehouderij. Er heerst maatschappelijke onrust en toenemend verzet tegen verdere

ontwikkelingen naar aanleiding van een toename van geurhinderklachten, mogelijke bedreigingen voor de volksgezondheid en de negatieve ruimtelijke uitstraling van een steeds meer geïndustrialiseerde veehouderij. Er is een werkgroep intensieve veehouderij opgericht binnen de gemeente, die een dialoog zijn gestart met de burgers binnen de gemeente.

Geur

Blijkens onderzoek is er in de gemeente sprake van een overbelaste geursituatie. De afgelopen 4 jaren blijkt de totale geuremissie in de gemeente alleen maar verder te zijn toegenomen en is de achtergrondbelasting (cumulatief) hoger dan in 2008.

Daarnaast is sprake van een toename aan klachten met betrekking tot geurhinder. Blijkens de leefbaarheidsenquête van de GGD 'de leefbaarheidsmonitor' is de beleving van geurhinder uit veehouderijen anders dan de geurhinderrelaties die tot op heden werden gebruikt voor het opstellen van de gemeentelijke geurverordening. De gebruikte normen, conform de Wvg sluiten niet aan bij de werkelijke geurbeleving van burgers in de gemeente. De geurbelasting van de veehouderijen nu en in de toekomst zal leiden tot knelpunten met betrekking tot geurhinder en woon- en leefklimaat.

Stikstof

Daarnaast blijkt uit de uitgevoerde planMER en Passende Beoordeling dat in de huidige situatie de achtergronddepositie aan stikstof, dat wil zeggen de depositie ten gevolge van de huidige luchtkwaliteit, ter plekke van alle Natura 2000-gebieden al hoger is dan de kritische depositiewaarde van deze gebieden. Er is al sprake van een overbelaste situatie ten aanzien van stikstof. Een verdere toename van de stikstofbelasting kan leiden tot significant negatieve effecten op een aantal verzuringsgevoelige habitats van o.a. de Moeren en het Natura 2000-gebied Kempenland-West, wat op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 niet is toegestaan.

Milieuruimte

Het huidig bestemmingsplan biedt nog veel latente (=onbenutte) ruimte, zowel door de mogelijkheden voor vergroting van het agrarisch bestemmingsvlak als door nog aanwezige ruimte voor uitbreidingen binnen het agrarisch bestemmingsvlak. Uit berekeningen blijkt dan ook dat het huidige gemeentelijke milieu- en ruimtelijke ordeningsbeleid (zoals opgenomen in onder andere de geurverordening en het bestemmingsplan buitengebied) nog ruimte biedt voor een verdere toename van de geuremissie. (zie ook evaluatie geurverordening, paragraaf 2.4).

In de planMER is de gemiddelde stikstofdepositie op de Wav- en EHS-gebieden (en het natuurgebied De Reuselse Moeren) berekend, veroorzaakt door de planologische mogelijkheden uit het bestemmingsplan. In het MER is geconcludeerd dat bij maximale invulling van de planologische mogelijkheden uit het geldende bestemmingsplan de stikstofdepositie toeneemt op de Wav- en EHS-gebieden (ook in het natuurgebied De Reuselse Moeren).

Geconcludeerd kan worden dat het huidig gemeentelijk milieu- en ruimtelijk ordeningsbeleid onvoldoende mogelijkheden biedt voor het kunnen geven van verdere sturing aan eventuele toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen en er ook vanuit hogere overheden geen toereikend toetsingskader intensieve veehouderij kan worden aangeboden.

Dit geeft aanleiding om enerzijds nieuw gemeentelijk geurbeleid te formuleren met nieuwe geurnormen. Conform de geformuleerde uitgangspunten uit de gemeentelijke integrale visie plattelandsontwikkeling dient de cumulatieve geurbelasting in de toekomst af te nemen. Hiertoe zullen in de nieuwe geurverordening en gebiedsvisie voorstellen voor aanvullend geurbeleid worden aangedragen.

Anderzijds is aanvullend gemeentelijk ruimtelijk ordeningsbeleid noodzakelijk om te kunnen sturen en daarmee beter te kunnen waarborgen dat eventuele uitbreiding van iv-bedrijfsbebouwing in de vorm van stallen niet leidt tot verslechtering van het woon- en leefklimaat door bijvoorbeeld een toename van de geurhinder als gevolg van de cumulatie van uitstoot van verschillende individuele bedrijven.

4.2. Transitie naar een duurzamere intensieve veehouderij

Algemeen

De Nederlandse veehouderij exporteert 2/3 van haar productie. De internationale markt vraagt binnen de minimumrandvoorwaarden, om een zo laag mogelijke prijs. Alleen door meer dieren te houden, de productiviteit binnen het bedrijf op te voeren en meer te verkopen kan door de veehouder in het bestaan worden voorzien om te overleven. Er is hierbij weinig ruimte voor flexibiliteit, creativiteit en innovatie; (Bron: Al het vlees duurzaam, Commissie van Doorn, 2011).

Tegelijkertijd stelt de Nederlandse hoog ontwikkelde, stedelijke omgeving eisen aan de omgang met dieren, het milieu en de natuur. Honorering van deze maatschappelijke eisen verhoogt de productiekosten van de Nederlandse veehouderij en zal haar internationale concurrentiepositie verzwakken.

Gelet op eisen van de samenleving heeft de huidige bedrijfsstrategie van de veehouderijbedrijven internationaal kostprijsleiderschap en prijsconcurrentie geen duurzame toekomst. Er is meer samenhang en evenwicht noodzakelijk tussen economie, ecologie en leefbaarheid (gezondheid). Er dient te worden gestreefd naar een meer duurzame ontwikkeling van de veehouderijsector, te onderscheiden in drie samenhangende aspecten:

- ecologische duurzaamheid: zorgvuldig gebruik van natuurlijke hulpbronnen en het milieu, inclusief een respectvolle omgang met dieren (dierenwelzijn, diergezondheid (voorkomen van ziekten en besmettingen) en emissies);
- sociale duurzaamheid: open, transparante en respectvolle relaties tussen partijen binnen de sector en tussen de sector en de samenleving (keten samenwerking, transparantie, consumentengedrag, beleid en regelgeving);
- economische duurzaamheid: het op een rendabele wijze leveren van producten waar de markt om vraagt (productdifferentiatie en innovatie) (Bron: Agenda voor een herontwerp van de sector, Denkgroep Toekomst voor de veehouderij, 2001).

In de toekomstige veehouderij dient met behoud van concurrentiekracht het welzijn van het dier centraal te staan en overlast voor omgeving en samenleving te zijn teruggebracht tot aanvaardbare proporties. De ondernemer draagt niet alleen bij aan de productie van veilig voedsel, maar ook zo dat het proces veilig en acceptabel is voor de omgeving waarin dat gebeurt (Bron: Al het vlees duurzaam, Commissie Van Doorn, 2011).

Bij een duurzamere veehouderij behoort onder meer:

- vermindering van het antibiotica-gebruik;
- minimaal en kwalitatief verantwoord veetransport;
- een beter dierenwelzijn;
- gesloten (voer-mest) kringlopen;
- vermindering van het energie gebruik;
- vermindering van volksgezondheidsrisico's;
- verlaging van de milieudruk tbv verbetering woon- en leefklimaat;
- een goede lokale ruimtelijke (landschappelijke) inpassing.

Sturingsmogelijkheden / -instrumenten

De sturingsmogelijkheden / - instrumenten voor de omschakeling naar de voorgestane duurzamere intensieve veehouderij zijn voor een gemeente beperkt.

1) Om een voorgestane duurzamere intensieve veehouderij te bereiken is samenwerking binnen de gehele agrofoodketen noodzakelijk, zoals ook in het advies van de Commissie Van Doorn aangegeven. Hier is reeds een vervolg aangegeven met het sluiten van het zogeheten Verbond van

Den Bosch, waarin zowel supermarkten als vertegenwoordigers van de agribusiness, brancheorganisaties, maatschappelijke organisaties en de provincie zijn vertegenwoordigd. Hierin zijn afspraken gemaakt ten aanzien van een aantal van bovengenoemde aspecten voor een duurzamere veehouderij, waaronder bijvoorbeeld het terugdringen van het antibioticagebruik, verbetering van het dierenwelzijn en terugdringing van de fosfaatdruk.

2) Daarnaast kan de overheid een stimulerende en regulerende rol vervullen teneinde een duurzamere veehouderij te bereiken, onder meer door het nemen van stimuleringsmaatregelen en het geven van subsidies.

3) Tenslotte kan de overheid aanvullende wet- en regelgeving opstellen op het gebied van milieu en ruimtelijke ordening. Relevante wetgeving op landelijk niveau hieromtrent betreft onder meer de Nitraatrichtlijn, Wet luchtkwaliteit, Besluit huisvesting en de Natuurbeschermingswet. Op provinciaal niveau betreft dit onder meer de Verordening stikstof en de Verordening Ruimte. Op gemeentelijk niveau betreft dit met name de geurverordening en het ruimtelijk beleid, zoals vastgesteld in een bestemmingsplan.

De sturingsinstrumenten voor een gemeente naar een duurzame intensieve veehouderij beperken zich hoofdzakelijk tot het laatst genoemde instrument, te weten het opstellen van aanvullend gemeentelijk geurbeleid (doorvertaald in een gemeentelijke geurverordening) alsmede aanvullend gemeentelijk ruimtelijk beleid (doorvertaald in een bestemmingsplan).

4.3. Ruimtelijke ontwikkelingsvisie intensieve veehouderij

Zoals in paragraaf 4.1 aangegeven is er binnen de gemeente Reusel-De Mierden sprake van een overlaste situatie met betrekking tot geurhinder. Deze overbelaste situatie kan binnen de huidige wettelijk gestelde normen de komende jaren nog verder toenemen. Dit wordt mede gelet op de uitgangspunten van de gemeentelijke integrale visie plattelandsontwikkeling niet wenselijk geacht, waarin is aangegeven dat de cumulatieve geurbelasting in de toekomst moet afnemen, teneinde een verbetering van het woon- en leefklimaat te bewerkstelligen.

De gemeente wenst dan ook nader sturing te geven aan nieuwe ontwikkelingen van de intensieve veehouderij binnen de gemeente. De sturingsinstrumenten hiertoe zijn voor een gemeente beperkt tot formulering van gemeentelijk beleid met betrekking tot milieu en ruimtelijke ordening, zie ook paragraaf 4.2. Het huidige gemeentelijke beleid met betrekking tot geurhinder en ruimtelijke ordening biedt momenteel onvoldoende sturingsmogelijkheden voor het bevorderen van

een duurzamere veehouderij en daarmee tevens het tegengaan van toekomstige ontwikkelingen die zouden kunnen leiden tot een toename van de cumulatieve geurbelasting, derhalve zal het beleid worden aangepast. Enerzijds zal er een nieuwe geurgebiedsvisie worden opgesteld, anderzijds zal er in aanvulling hierop ook nader aanvullend ruimtelijk beleid worden vastgesteld, zoals beschreven in dit bestemmingsplan.

Het volledig op slot zetten van de intensieve veehouderijbedrijven binnen de gemeente is maatschappelijk niet wenselijk en financieel niet haalbaar. Bovendien draagt dit uiteindelijk niet bij aan de achterliggende doelstelling van het ruimtelijk beleid van de gemeente, te weten: realisering van een verbetering van het woon- en leefklimaat.

Uitgangspunt voor het ruimtelijk beleid ten aanzien van nieuwe ontwikkelingen van intensieve veehouderij bedrijven binnen de gemeente zal dan ook zijn: **'Ruimte bieden voor verbetering'**.

Bestaande gezonde bedrijven dienen de mogelijkheid te krijgen om zich door te ontwikkelen (binnen de door hogere overheden gestelde grenzen). Dit dient dan echter wel op een dusdanig duurzame manier te gebeuren, dat de ontwikkeling niet leidt tot onacceptabele risico's voor de gezondheid en met name een goed woon- en leefklimaat.

Iedere ruimtelijke ontwikkeling van een intensieve veehouderij, waarbij sprake is van uitbreiding van agrarische bedrijfsgebouwen in de vorm van stallen waarin dieren kunnen worden gehouden, zal moet leiden tot een afname van de emissies. Hiermee zal daadwerkelijk sprake zijn van een verbetering van het woon- en leefklimaat.

Om als gemeente nader sturing te kunnen geven aan nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen van intensieve veehouderijbedrijven in de gemeente dient allereerst de actuele situatie van de bestaande vergunde bebouwing goed in beeld te worden gebracht. Hiermee wordt inzichtelijk waar en welke ontwikkelingsruimte momenteel nog aanwezig is op de verschillende nog actieve bedrijfslocaties.

Vervolgens moet iedere nieuwe voorgestane ruimtelijke ontwikkeling op een intensieve veehouderij nadrukkelijk worden getoetst aan de door de raad reeds aangegeven beleidsuitgangspunten: verbetering van het woon- en leefklimaat alsmede geen onacceptabele effecten op de volksgezondheid.

Om nieuwe initiatieven voor uitbreiding van intensieve veehouderij bedrijven te kunnen toetsen op een duurzame ontwikkeling dienen extra randvoorwaarden in de juridische regeling van het herzieningsplan te

worden opgenomen. Deze randvoorwaarden zijn onder te verdelen in een vijftal aspecten:

- volksgezondheid: conform het beleidsuitgangspunt van de gemeenteraad dient gezondheid van mensen een bepalend toetsingscriterium te zijn bij besluitvorming inzake intensieve veehouderijbedrijven; Op basis van de resultaten van de uitgebrachte rapportages van de Commissie van Doorn, de GGD en de Gezondheidsraad blijkt er momenteel (nog) te weinig informatie te zijn om een wetenschappelijk onderbouwde norm vast te stellen voor een veilige afstand tussen een (intensieve) veehouderij en woningen. Het causaal verband tussen de aanwezigheid van een intensieve veehouderij en eventuele negatieve effecten op de volksgezondheid in de omgeving is onvoldoende aantoonbaar. Er is momenteel (nog) geen toetsingskader mbt volksgezondheid beschikbaar. In dit bestemmingsplan zijn in verband met de rechtszekerheid dan ook nog geen directe kwantitatieve randvoorwaarden mbt het aspect gezondheid opgenomen (indirect wel door de opgenomen randvoorwaarden met betrekking tot geur).
- ruimtelijke ordening: uitbreiding van bebouwing ten behoeve van een intensieve veehouderij in extensiveringsgebieden (gevoelige gebieden nabij natuur- of dorpskerngebieden) is op basis van de provinciale Verordening ruimte reeds niet toegestaan. Daarnaast is de maximaal aanvaardbare omvang van een agrarisch bouwvlak vastgesteld op 1,5 ha en dient bij voorgestane uitbreiding specifiek te worden onderzocht of de betreffende locatie geschikt is voor de voorgenomen ontwikkeling, middels de zogeheten omgevingstoets in het kader van een duurzame locatie. Daarnaast mag binnen gebouwen ten hoogste één bouwlaag gebruikt worden voor het houden van dieren, met uitzondering van volière- en scharrelstallen voor legkippen waar ten hoogste twee bouwlagen gebruikt mogen worden. In dit bestemmingsplan dienen bovenstaande gestelde randvoorwaarden uit de provinciale Verordening te worden overgenomen in het bestemmingsplan.
- visueel- ruimtelijke uitstraling; bij iedere ontwikkeling dient een mogelijk negatief effect op de ruimtelijke uitstraling van de locatie zoveel mogelijk te worden voorkomen middels een zorgvuldige landschappelijke inpassing. In het bestemmingsplan zijn hiertoe specifieke randvoorwaarden met betrekking tot de landschappelijke inpassing alsmede eventuele ruimtelijke kwaliteitsverbetering opgenomen.
- milieu planologische haalbaarheid; iedere ruimtelijke ontwikkeling dient tevens te voldoen aan wettelijk vastgestelde milieu – normen zoals opgenomen in aanvullend milieubeleid, onder andere met betrekking tot geur, stikstof (ammoniakemissie), fijnstof, geluid, water, ecologie en archeologie. In het

- bestemmingsplan zijn randvoorwaarden opgenomen, waarmee verbetering van het woon- en leefklimaat als gevolg van de ontwikkeling mede kan worden gewaarborgd;
- duurzaam ondernemen; iedere ontwikkeling dient zoveel mogelijk duurzaam te zijn. Dit heeft betrekking op aspecten in de bedrijfsvoering ten aanzien van dierenwelzijn, antibiotica gebruik, maar ook energie gebruik. In het bestemmingsplan is hiertoe een verwijzing opgenomen naar de Maatlat Duurzame Veehouderij, waarmee dergelijke aspecten bij de ontwikkeling gewaarborgd kunnen worden.

4.4. Nadere uitwerking gemeentelijke visie

Het in paragraaf 4.3 geformuleerde beleidsuitgangspunt om uitsluitend ruimte te bieden voor ontwikkeling ter verbetering van het woon- en leefklimaat is in dit hoofdstuk nader uitgewerkt in een viertal planologische uitgangspunten.

1. Toevoeging van nieuwe intensieve veehouderijbedrijven is niet toegestaan

Toevoeging van nieuwe intensieve veehouderijbedrijven is binnen dit bestemmingsplan niet mogelijk en wordt door de gemeente ook niet wenselijk geacht. Uitsluitend indien sprake is van verplaatsing van een bestaande intensieve veehouderij wenst de gemeente hier mogelijk wel haar medewerking aan te verlenen. Ook hier geldt verbetering van het woon- en leefklimaat dan als belangrijke randvoorwaarde en dient sprake te zijn van het oplossen van een knelpunt. In voorkomend geval wordt hiervoor een afzonderlijke bestemmingsplanprocedure gevolgd, waarin het specifieke verzoek op haar eigen merites beoordeeld kan worden en zonodig een regeling op maat kan worden gemaakt.

Regeling in het bestemmingsplan

De wijzigingsbevoegdheden voor hervestiging van een intensieve veehouderij ter plaatse van een woonbestemming (artikel 29.5.1) in landbouwon ontwikkelingsgebied alsmede ter plaatse van een (niet-agrarische) bedrijfsbestemming (artikel 9.6.3) zijn geschrapt; in voorkomende gevallen dient een afzonderlijke (buitenplanse) planologische procedure doorlopen te worden. Nieuwvestiging (op onbebouwde grond) is reeds niet toegestaan evenals omschakeling van een (grondgebonden) agrarisch bedrijf naar een intensieve veehouderij. Ook hiervoor geldt dat in voorkomende gevallen een afzonderlijke (buitenplanse) planologische procedure wordt doorlopen.

2. Hervestiging van intensieve veehouderijbedrijven op locaties van niet meer in werking zijnde intensieve veehouderijbedrijven is niet toegestaan

In het kader van de afwaartse beweging heeft een actualisatie plaats gevonden van de in werking zijnde intensieve veehouderijbedrijven.

Vanaf 1 april 2008 is het Besluit Huisvesting van kracht. Alle agrarische bedrijven moeten sinds 1 januari 2013 voldoen aan het Besluit Huisvesting. Met dit besluit moeten dierenverblijven, waar emissiearme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissiearm worden uitgevoerd. Hiertoe bevat het besluit zogenaamde maximale emissiewaarden. Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden. Bedrijven die hebben aangegeven voor 2020 te stoppen mogen aan de strenge eisen voldoen door minder vee te gaan houden, in plaats van de stallen aan te passen.

De locaties die hebben aangegeven, dat zij vóór 2020 hun bedrijfsmatige veehouderijactiviteiten zullen hebben beëindigd dienen vóór 2020 (dus binnen de plantermijn van dit herzieningsplan) hun vergunning daadwerkelijk in te trekken en stoppen. Uitbreiding van het veebestand is hier niet meer toegestaan. Op de locaties dienen (alternatieve) emissiereducerende maatregelen te worden getroffen om te kunnen voldoen aan het Besluit Huisvesting.

Regeling in het bestemmingsplan

Op alle locaties, die in het huidige bestemmingsplan Buitengebied 2009 nog waren voorzien van de aanduiding 'intensieve veehouderij', maar waarvan de bedrijfsmatige agrarische activiteiten inmiddels reeds feitelijk zijn beëindigd en de milieuvergunning inmiddels is ingetrokken is de aanduiding 'iv' in de juridische regeling van dit herzieningsplan verbaal van de verbeelding verwijderd middels een aanvullende bepaling in de bestemmings-omschrijving Bedrijf – Agrarisch (artikel 10). Hiertoe is bijlage 2 "Gestopte intensieve veehouderijen " aan de regels toegevoegd.

Naar aanleiding van het raadsbesluit van d.d. 7 mei 2013 is in afwijking van het ontwerpbestemmingsplan op de locaties van iv-bedrijven, die in het kader van Besluit Huisvesting hebben aangegeven vòòr 2020 te willen beëindigen (een zogeheten 'stopper'), de iv-aanduiding vooralsnog gehandhaafd. Hiermee blijft hun recht op uitoefening van een intensieve veehouderij gehandhaafd, aangezien anders het bestaande gebruik van de betreffende locaties voor de intensieve veehouderij nu reeds onder het 'overgangsrecht' zou worden gebracht. Voor betreffende locaties is alsnog de bestaande en vergunde oppervlakte aan iv-bebouwning opgemeten en in bijlage 3 aan de regels toegevoegd.

3. Uitbreiding van bestaande omvang bebouwing tbv intensieve veehouderij is niet rechtstreeks toegestaan

Om nadere sturing te kunnen geven aan de ontwikkelingen van de intensieve veehouderij is van alle nog bedrijfsmatig in werking zijnde intensieve veehouderij bedrijven de bestaande omvang (in m²) van de iv-bedrijfsgebouwen vastgelegd in de regels, waarmee in aanvulling op het geldende plan de latente ruimte voor oprichting van iv-stallen toetsbaar wordt gemaakt.

Herbouw van bestaande iv-bebouwing is bij recht nog mogelijk, maar uitbreiding van iv-bebouwing is niet meer rechtstreeks toegestaan. Hiervoor dient een (binnenplanse) wijzigingsprocedure te worden gevolgd. Dan dient er echter wel aan een aantal voorwaarden te worden voldaan.

Bovenstaande heeft uitsluitend betrekking op uitbreiding van stallen voor het houden van iv-dieren, en geldt dus niet voor andere bedrijfsgebouwen en voorzieningen (waaronder een melkveeststal, een werktuigenloods, sleufsilo's en uitpandige luchtwassers). Voor deze overige bedrijfsgebouwen en voorzieningen blijft de algemene bouwmogelijkheid (conform de regeling uit het bestemmingsplan Buitengebied 2009) in stand. Betreffende gebouwen en voorzieningen kunnen overeenkomstig benut en gebruikt worden voor agrarische doeleinden. Uitsluitend het uitbreiden van stallen voor het houden van iv-dieren wordt met de nieuwe regeling in dit bestemmingsplan niet meer rechtstreeks toegestaan.

Regeling in het bestemmingsplan

In de begrippenlijst van de regels van dit plan is intensieve veehouderij bebouwing als volgt gedefinieerd: alle agrarische bedrijfsgebouwen in de vorm van stallen, waarin dieren kunnen worden gehouden ten behoeve van de intensieve veehouderij; dit in tegenstelling tot overige agrarische bedrijfsgebouwen zoals werktuigloodsen, melkveestallen, sleufsilo's, voerplaten, mestsilo's, mestvergistingsinstallaties en uitpandige luchtwassers.

Op locaties waar een intensieve veehouderij (tak) is gevestigd, is de bestaande (inclusief reeds vergunde) intensieve veehouderijbebouwing bepaald en opgenomen in bijlage 3 "Bestaande intensieve veehouderijbebouwing" van de regels. Voor de berekening ervan is uitgegaan van de vergunde bebouwing conform recente luchtfoto's en verleende bouwvergunningen (~omgevingsvergunning voor bouwen) die reeds onherroepelijk zijn. De peildatum hiervoor betreft de datum van het voorbereidingsbesluit, 8 maart 2012. Bouwaanvragen na deze datum vallen onder de aanhoudingsplicht en zijn derhalve niet meegenomen. Oppervlakten op basis van nog lopende omgevingsvergunningsaanvragen danwel reeds verleende omgevingsvergunningen milieu, waarvoor nog geen omgevingsvergunning voor het bouwen is verleend zijn eveneens niet meegenomen in de oppervlakte-berekening. Conform vaste jurisprudentie kan een omgevingsvergunning milieu pas in werking treden als ook het onderdeel bouwen is verleend.

Naar aanleiding van ingediende zienswijzen en ambtshalve wijzigingen heeft voor een aantal locaties een correctie plaats gevonden van de oppervlakten zoals opgenomen in bijlage 3 van de regels van dit bestemmingsplan. Veelal betreft dit een verruiming van de eerder

opgenomen omvang, vanwege recent verleende bouwvergunningen, die abusievelijk nog niet waren meegenomen danwel overige abusievelijke omissies. Op enkele locaties is de omvang echter ook ingeperkt, bijvoorbeeld doordat melkrundveestallen niet binnen de opgenomen omvang van iv-bebouwing behoeven te worden meegerekend.

Rechtstreekse uitbreiding van de iv-bebouwing zoals opgenomen in bijlage 3 bij de regels is middels een aanvulling in de bouwregels (artikel 10.2.1 onder e) uitgesloten. Uitbreiding van iv-bebouwing van agrarische bedrijven is binnen het agrarisch bestemmingsvlak uitsluitend nog toegestaan, mits kan worden voldaan aan stringente randvoorwaarden zoals opgenomen in de nieuwe wijzigingsbevoegdheid (artikel 10.6.11). Dit betreft onder meer:

- o De locatie is gelegen in verwevingsgebied of landbouwontwikkelingsgebied; In extensiveringsgebied is uitbreiding van iv-bebouwing conform de provinciale Verordening ruimte überhaupt niet toegestaan.
- o Vergroting van de bebouwing is noodzakelijk uit oogpunt van een doelmatige agrarische bedrijfsvoering van een volwaardig agrarisch bedrijf; *Een volwaardig agrarisch bedrijf was in het huidige plan reeds als volgt gedefinieerd: een agrarisch bedrijf dat jaarrond een arbeidsbehoefte of -omvang heeft van ten minste één volledige arbeidskracht, met een daarbij passend jaarinkomen, en waarvan het behoud ook op langere termijn in voldoende mate en op duurzame wijze is verzekerd, dat wil zeggen in zowel bedrijfseconomisch opzicht als op milieuhygiënisch verantwoorde wijze.*
- o Conform het gestelde in de provinciale Verordening is uitbreiding van iv-bebouwing uitsluitend toegestaan op een duurzame locatie. Een duurzame locatie betreft een bestaand agrarisch bestemmingsvlak met een zodanige ligging dat de beoogde uitbreiding van intensieve veehouderijbebouwing zowel vanuit milieuoogpunt, in het bijzonder wat betreft ammoniak, geur, fijnstof en gezondheid van mensen, als vanuit ruimtelijk oogpunt, in het bijzonder wat betreft natuur, landschap en cultuurhistorie, aanvaardbaar is. Daarnaast mag binnen gebouwen ten hoogste één bouwlaag gebruikt worden voor het houden van dieren, met uitzondering van volière- en scharrelstallen voor legkippen waar ten hoogste twee bouwlagen gebruikt mogen worden;
- o Er dient sprake te zijn van een gedegen landschappelijke inpassing van de bedrijfsbebouwing op basis van een door de gemeente goedgekeurd erfbeplantingsplan, waarmee kan worden gewaarborgd dat het ruimtelijk beeld ter plaatse verbeterd wordt. Bij toename van bebouwing dient minimaal 10% van het volledige bestemmingsvlak

(bestaand + eventuele uitbreiding) te worden benut voor landschappelijke inpassing, conform de provinciale Verordening ruimte.

- o Er dient zorg te zijn voor een goed woon- en leefmilieu. Hiertoe dient de milieu-planologische haalbaarheid te worden aangetoond. Dit betekent in ieder geval, dat
 - met het initiatief een afname van de geuremissie plaats vindt. Hiertoe is conform het raadsbesluit d.d. 7 mei 2013 in het kader van een goed en woon- en leefklimaat in het bestemmingsplan een norm voor de achtergrondbelasting ten aanzien van geur opgenomen. Hiermee wordt bij het uitbreiden van intensieve veehouderijbedrijven tevens de cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) als toetsingsaspect meegewogen. Deze cumulatieve geurhinder wordt bepaald door de mate van concentratie van veehouderijen en de ligging ten opzichte van geurgevoelige objecten en kernen. Toetsing aan de achtergrondbelasting is niet (meer) wettelijk verplicht vanuit de milieuwetgeving, maar in het kader van goede ruimtelijke ordening wel zorgvuldig. Er is sprake van een goed woon- en leefklimaat bij een norm/bandbreedte van 6-10 odour units. Om te komen tot een goed woon- en leefklimaat wordt voor de intensieve veehouderij een streefnorm van 10 odour units voor het hele buitengebied opgenomen. Als de norm hoger is dan 10 odour units is sprake van een overbelaste achtergrondbelasting.
Om te voorkomen dat intensieve veehouderijen in overbelaste geurgebieden (achtergrondbelasting) op slot zitten, wordt de zogenaamde 50% regeling toegepast, conform artikel 3 lid 4 van de Wet geurhinder en veehouderij. Dit wil zeggen dat bij toepassen van emissiearme systemen (zoals luchtwassers) 50% van de emissiereductie mag worden benut voor het uitbreiden van de omvang van het bedrijf. De andere 50% kan worden ingezet voor het verlagen van de geuremissie van de veehouderij. Per saldo is daarmee sprake van 25% reductie. Deze systematiek is wettelijk al van toepassing als sprake is van een overbelaste voorgrondbelasting (invloed van het individuele intensieve veehouderij op de dichtstbijzijnde woning) en wordt nu ook van toepassing op de achtergrondbelasting. Een en ander zal overeenkomstig tevens worden vastgelegd in de gemeentelijke geurvisie en geurverordening, die naar verwachting in het najaar van 2013 wordt vastgesteld
 - de stikstofemissie vanuit de betreffende inrichting niet mag toenemen. Er dient sprake te zijn van een afname van de stikstofemissie; indien saldering met behulp van de provinciale depositiebank noodzakelijk is, dient een afzonderlijke (buitenplanse) planologische procedure gevolgd te worden,

waarin concreet afgewogen kan worden waar de saldering plaats vindt, welke milieu-effecten dit mogelijk met zich mee brengt en hoe de verplaatsing van emissierechten is gewaarborgd;³

- er dient aangegeven te worden hoe met hemelwater wordt omgegaan via de trits: vasthouden, bergen en afvoeren. Er zal in alle gevallen minimaal waterneutraal gebouwd dienen te worden
 - er geen onevenredige aantasting plaats mag vinden van de in geding zijnde belangen.
- o Nieuwe stallen dienen minimaal te voldoen aan de voorwaarden uit het certificeringssysteem Maatlat Duurzame Veehouderij, waarbij wordt gestreefd naar een energie-neutrale ontwikkeling. De Maatlat is een reeds bestaand toetsinginstrument, dat de duurzaamheid van een veestal (duurzaamheid betekent i.c. lagere milieubelasting als gevolg van innovaties op het gebied van diergezondheid en dierenwelzijn) toetst. De huidige maatlat is opgesteld door de stichting milieukeur en spitst zich toe op bouwkundige maatregelen. Bedrijven die voldoen aan deze maatlat hebben fiscaal voordeel, waarmee bedrijven worden gestimuleerd om zich te verduurzamen. Dit maatlatprincipe kan op een objectieve wijze worden toegepast. Het toepassen van dit instrumentarium vormt een belangrijk onderdeel van het streven van de gemeente om verbetering van het woon- en leefklimaat te bereiken, mede door middel van de verduurzaming van de intensieve veehouderij. De provincie bereidt momenteel de Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij voor. Dit instrument is echter nog onvoldoende uitgewerkt om in dit bestemmingsplan al bij te kunnen aansluiten.

4. Vormverandering / uitbreiding van het agrarisch bestemmingsvlak kan onder voorwaarden via een binnenplanse wijziging worden toegestaan.

Indien uitbreiding van bebouwing binnen het bestaande agrarisch bestemmingsvlak niet mogelijk is, kan onder voorwaarden vormverandering danwel vergroting van het agrarisch bestemmingsvlak worden toegestaan via een wijzigingsprocedure. Hier dient naast de milieu-planologische haalbaarheid onder meer een goede landschappelijke inpassing te worden gewaarborgd. Uitbreiding wordt alleen toegestaan als hiermee eventuele negatieve effecten op de omgeving kunnen worden uitgesloten.

³ In een uitspraak (ABRvS 22 februari 2012, Woensdrecht, 201010623/1/R3) heeft RvSt aangegeven dat in gebieden met een (te) hoge stikstofdepositie een bestemmingsplan niet mag worden vastgesteld, indien de in het plan geboden ontwikkelingsruimte (direct dan wel indirect) negatieve effecten op Natura 2000-gebieden niet op voorhand uitsluit. Ook al worden deze effecten via de Natuurbeschermingswet en de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 (provinciale depositiebank) in een later stadium voorkomen.

Regeling in het bestemmingsplan

Onder stringente randvoorwaarden kan vormverandering (artikel 4.6.2, 5.7.2, 6.7.2, 7.5.1 en 10.6.11) respectievelijk uitbreiding (artikel 4.6.6, 5.7.6, 6.7.6 of 7.5.5) van het agrarisch bestemmingsvlak van een intensieve veehouderij worden toegestaan, mits sprake is van een duurzame locatie, die is gelegen in verwevingsgebied of landbouwontwikkelingsgebied. In extensiveringsgebied is vormverandering en uitbreiding van het bestemmingsvlak van een intensieve veehouderij conform de provinciale Verordening ruimte überhaupt niet toegestaan.

Voor agrarische bestemmingsvlakken met de aanduiding 'intensieve veehouderij', die reeds een omvang van 1,5 ha hebben, is vormverandering uitsluitend toegestaan om te kunnen voldoen aan de huisvestingseisen voortvloeiend uit het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij en uit de op grond van het Gezondheids- en welzijnswet voor dieren gestelde eisen.

Nadere randvoorwaarden voor vergroting van het agrarisch bestemmingsvlak van een intensieve veehouderij betreffen ondermeer dat uitbreiding is toegestaan tot maximaal 1,5 ha. Bovendien dient bij uitbreiding van het agrarisch bestemmingsvlak naast landschappelijke inpassing tevens een ruimtelijke kwaliteitsverbetering te worden gerealiseerd, waarbij wordt uitgegaan van een minimale basisinspanning, die tenminste 20% van de waardevermeerdering van de voorgestane ruimtelijke ontwikkeling bedraagt.

Indien tevens vergroting van de bestaande bebouwing plaats vindt, dient deze wijziging tezamen met wijziging en bijbehorende randvoorwaarden in artikel 10.6.11 plaats te vinden.

5. OVERIGE AANPASSINGEN

5.1. Aanpassing bp nav uitspraak Raad van State

Het bestemmingsplan Buitengebied 2009 van de gemeente Reusel-De Mierden is vastgesteld door de gemeenteraad op 22 september 2009. Gedeputeerde Staten van Noord Brabant hebben op 27 oktober 2009 een reactieve aanwijzing gegeven tegen dit bestemmingsplan. Op 7 december 2011 heeft de Raad van State uitspraak gedaan over beroepen ingesteld tegen het bestemmingsplan alsmede het provinciaal aanwijzingsbesluit.

Als gevolg van bovenstaande zijn een aantal onderdelen van het bestemmingsplan niet in werking getreden. Voorzover dit betrekking heeft op de generieke planregels is dit in deze herziening hersteld. Voorzover dit betrekking heeft op specifieke locaties, waarbij aanpassing van de verbeelding noodzakelijk is zal een afzonderlijk bestemmingsplan worden opgesteld.

Aanpassingen bp naar aanleiding van provinciaal aanwijzingsbesluit

De aanpassingen van de generieke regels naar aanleiding van het provinciaal aanwijzingsbesluit (inclusief verwerking van de uitspraak van de Raad van State over beroepen ingesteld tegen het provinciaal aanwijzingsbesluit op 7 december 2011), waardoor enkele bepalingen in de juridische regeling niet in werking zijn getreden en derhalve geschrapt dienen te worden:

1. het schrappen van de rechtstreekse mogelijkheid tot aanleg van nieuwe hulpgebouwen buiten een agrarisch bestemmingsvlak op gronden met de bestemming 'Agrarisch' danwel 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden 1' danwel 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden 2';;
2. het schrappen van de binnenplanse afwijkingsmogelijkheid tot aanleg van nieuwe kuilvoerplaten en/of mestzakken buiten een agrarisch bestemmingsvlak op gronden met de bestemming 'Agrarisch' danwel 'Agrarisch met landschapswaarden – 1' danwel 'Agrarisch met landschapswaarden – 1' danwel 'Agrarisch met landschaps- en natuurwaarden – 1' ;
3. het schrappen van de mogelijkheid tot vormverandering van agrarische bestemmingsvlakken van intensieve veehouderijbedrijven in extensiveringsgebied;
4. het schrappen van de binnenplanse afwijkingsmogelijkheid tot ontplooiing van nevenactiviteiten op een agrarisch bedrijf in de vorm van een agrarisch technisch hulpbedrijf danwel agrarisch verwant bedrijf;
5. het schrappen van de binnenplanse afwijkingsmogelijkheid tot vestiging van een agrarisch technisch hulpbedrijf en/of

agrarische verwante bedrijven agrarische verwante functies ter plaatse van een voormalig agrarisch bedrijf).

Aanpassingen nav individueel ingestelde beroepen

De aanpassingen van de generieke regels naar aanleiding van individueel ingestelde beroepen bij de Raad van State tegen het bestemmingsplan betreffen:

1. Wijziging van de benaming bestemmingsgrens in perceelsgrens met betrekking tot de vereiste minimaal aan te houden afstand tot aan de perceelsgrens bij oprichting van bedrijfsgebouwen in de bouwregels alsmede binnenplanse afwijkmogelijkheid binnen de bestemming Bedrijf – Agrarisch (artikel 10.2.1 onder c alsmede 10.4.1 onder a) als gevolg van een onterechte wijziging hiervan bij de eerdere vaststelling van het bestemmingsplan;
2. Schrappen van de bepaling ‘bij de recreatiefunctie’ ter plaatse van het vakantiecentrum Hertenwei (artikel 19.4), alwaar de ondergeschikte horeca activiteit conform historisch gebruik als zelfstandige horeca functie mag functioneren;
3. Schrappen van de zonebepaling langs provinciale wegen van 25 respectievelijk 50 meter (artikel 3.1), waarin werd voorzien in toetsing van verzoeken bij oprichting van nieuwe bebouwing nabij provinciale wegen ten behoeve van het voorkomen van geluidhinder. In een dergelijke toetsing wordt reeds voorzien door de Wet geluidhinder, dus betreffende bepaling is overbodig.
4. Toevoeging van de bestaande nevenbestemming caravanstalling op de locatie Hooge Mierdseweg 5a met een maximaal toegestane oppervlakte van 1.000 m² in de bijlage ‘Nevenactiviteiten’ (artikel 10.1 onder f), die abusievelijk nog niet in de regels was opgenomen.

5.2. Ambtshalve aanpassingen

Bevordering ruimtelijke kwaliteit

De gemeente heeft de ambitie dat iedere ruimtelijke ontwikkeling in het buitengebied die een wezenlijk ruimtelijk effect heeft op de omgeving dient bij te dragen aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving. Dit principe wordt door de provincie in artikel 2 van de Verordening ruimte onderschreven en dient door gemeenten nader te worden uitgewerkt en doorvertaald in haar bestemmingsplannen.

In het kader van het huidige bestemmingsplan Buitengebied 2009 is reeds een beeldkwaliteitsparagraaf opgesteld, die als bijlage 3 bij de

toelichting in dat plan is opgenomen. In deze paragraaf wordt nader onderscheid gemaakt in een vijftal landschapsstructuren:

- oude, verdichte/besloten bouwlanden;
- kleinschalige halfopen ontginningslandschappen;
- beekdalen met beekdal ontginningslandschappen;
- grootschalige open heide ontginningslandschappen;
- bos- en natuurgebieden, i.c. de heidevelden, vennen, heidebebossingen en landgoederen.

Per landschapsstructuur is een uitwerking gegeven met criteria. Voor de te herstellen beekdalen zijn al plannen met verbeterdoelen opgesteld.

In de juridische regeling van onderhavig herzieningsplan zijn nadere toetsingscriteria opgenomen, waarmee bij eventuele toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen behoud en ontwikkeling van de ruimtelijke kwaliteit in het bestemmingsplan nader verankerd is.

De gemeente zal daarnaast nader gemeentelijk beleid ontwikkelen, waarin wordt beschreven, nader uitgewerkt en vastgelegd op welke wijze de gemeente de kwaliteitsverbetering van het buitengebied nader wenst vorm te geven als tegenprestatie voor het kunnen bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor functies in het buitengebied.

Ten aanzien van ontwikkelingen in het buitengebied is het belangrijk om eerst te kijken naar de impact van de ruimtelijke ontwikkeling op de omgeving. Rekening houdend met de impact op de omgeving kunnen drie categorieën van ruimtelijke ontwikkelingen (met de bijbehorende kwaliteitsverbetering) worden onderscheiden:

1. Categorie 1: kleinschalige ruimtelijke ontwikkelingen met een geringe ruimtelijk effect (veelal binnen bestaande bebouwing), die grotendeels bij recht mogelijk zijn in het huidige bestemmingsplan. Dit betreft onder meer geringe afwijkingen van maatvoeringseisen en ontplooiing van nevenactiviteiten binnen bestaande bebouwing. Voor deze categorie ontwikkelingen wordt geen specifieke aanvullende kwaliteitsverbetering vereist.
2. Categorie 2: kleinschalige ruimtelijke ontwikkelingen, waarvan het ruimtelijk effect van de ontwikkeling veelal beperkt blijft tot het eigen erf en slechts een beperkt visueel-ruimtelijk effect heeft op de directe omgeving (het betreft toename van bebouwing binnen de reeds bestaande bestemmingsvlakken). Dit betreft onder meer vormverandering van agrarische bestemmingsvlakken, uitbreiding van de oppervlakte aan iv-bebouwing binnen het huidige bestemmingsvlak, uitbreiding van bebouwing tbv niet-agrarische bedrijven en oprichting van een kleinschalig kampeerterrein. Voor deze ontwikkelingen bestaat de vereiste kwaliteitsverbetering uit een goede landschappelijke inpassing op eigen erf en/of direct

aansluitend aan eigen erf en een goede milieukundige en duurzame terreininvulling.

Deze *landschappelijke inpassing* was op basis van het huidige bestemmingsplan reeds vereist. In onderhavig herzieningsplan zijn de voorwaarden voor een goede landschappelijke inpassing echter nader geconcretiseerd in aanvullende randvoorwaarden. Zo dient ten minste 10% van de oppervlakte van het bestemmingsvlak hiervoor te worden aangewend.

De verplichte 10% landschappelijke inpassing dient te allen tijde plaats te vinden binnen het bestemmingsvlak. De ambitie is om alle bebouwing binnen het bestemmingsvlak 4-zijdig te voorzien van een robuuste landschappelijke inpassing met inheemse bomen en struiken (gemengd bosplantsoen), zodat de bebouwing zoveel mogelijk wordt onttrokken aan het zicht. Onder een robuuste landschappelijke inpassing wordt door de gemeente in ieder geval verstaan een beplantingsstrook van circa 6,5 meter breed met 3 rijen beplanting en een onderlinge plantafstand van 1,5 meter. De exacte invulling van de landschappelijke inpassing vergt echter veelal locatie specifiek maatwerk en dient nader te worden vastgelegd in een door de gemeente goedgekeurd erfbeplantingsplan.

Indien het niet (volledig) mogelijk is om met de inpassing binnen het bestemmingsvlak de bebouwing aan enige zijde(n) aan het zicht te onttrekken is in overleg maatwerk mogelijk, waarbij de inpassing ook buiten het bestemmingsvlak mag worden gerealiseerd, mits hiermee dan wel de bebouwing aan het zicht wordt onttrokken⁴.

Voor verwerkelijking van de landschappelijke inpassing wordt de (anterieure) overeenkomst als middel ingezet. Middels een privaatrechtelijke overeenkomst tussen gemeente en initiatiefnemer wordt de realisatie van de landschappelijke inpassing financieel, juridisch en feitelijk verzekerd. Hiermee zullen de initiatiefnemers tot maximaal een half jaar na gereedkomen van de nieuwe bebouwing de tijd hebben de inpassing te realiseren. Duurzame instandhouding, beheer en onderhoud van de landschappelijke inpassing vormen ook aspecten die in de (anterieure) overeenkomst worden vastgelegd.

3. Categorie 3: alle overige ruimtelijke ontwikkelingen hebben een groter ruimtelijk effect op de omgeving. Dit betreft in ieder geval vergrotingen van het agrarisch bestemmingsvlak alsmede

⁴ Deze uitzonderingsmogelijkheid geldt echter niet bij uitbreidingen van agrarische bestemmingsvlakken van iv-bedrijven. In dergelijke situaties dient de landschappelijke inpassing conform de Verordening ruimte altijd geheel binnen het bestemmingsvlak plaats te vinden.

bestemmingswijzigingen in het kader van functieverandering bij bedrijfsbeëindiging, die via een wijzigingsbevoegdheid in het huidige bestemmingsplan mogelijk worden gemaakt. De gemeente vereist voor dergelijke ruimtelijke ontwikkelingen naast een goede landschappelijke inpassing tevens een *extra kwaliteitstoevoeging*. In onderhavig herzieningsplan is de voorwaarde kwaliteitsverbetering bovenop een goede landschappelijke inpassing als aanvullende randvoorwaarde aan de bestaande wijzigingsbevoegdheden toegevoegd. De feitelijke omvang van deze kwaliteitstoevoeging betreft maatwerk. De 'spelregels' waarmee deze tegenprestatie kwantitatief wordt bepaald zullen nog nader door de gemeente worden uitgewerkt. Er dient in ieder geval sprake te zijn van een minimale inspanning. Deze minimale basisinspanning bedraagt, conform de provinciale handreiking 20% van de waardevermeerdering van de grond en/of het object.

De kwaliteitstoevoeging in het landschap dient bij voorkeur op of in de nabijheid van het initiatief plaats te vinden en kan op meerdere manieren plaats vinden: landschappelijke inpassing, aanleg en herstel van natuur- en landschapselementen, aanleg van recreatieve voorzieningen ten behoeve van extensief recreatief medegebruik, fysieke inrichtingsmaatregelen gericht op behoud en herstel van cultuurhistorie en archeologie, sloop van niet cultuurhistorisch waardevolle gebouwen en verwijderen van verharding, verkleinen/opheffen van bestemmingsvlakken en een fysieke bijdrage aan realisering van de Ecologische Hoofdstructuur.

De in het huidige bestemmingsplan Buitengebied 2009 in bijlage 3 opgenomen beeldkwaliteitsparagraaf vormt tezamen met de reeds ontwikkelde plannen voor verbeterdoelen in de beekdalen het toetsingskader, waaraan de gebiedseigen inpassing van een ontwikkeling in het buitengebied getoetst kan worden.

Omissies bestemmingsplan Buitengebied 2009

Bij de toepassing van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' zijn enkele onduidelijkheden en omissies in het bestemmingsplan geconstateerd. In deze herziening is getracht deze omissies en onduidelijkheden te herstellen. Het betreft navolgende wijzigingen van de juridische regels:

1. Toevoeging van definities voor carport, huishouden, kampeerboerderij, kinderboerderij, ondersteunende horeca, overkapping en een zorgboerderij.
2. Toevoeging van 'erfplanting' aan de bestemmingsomschrijvingen binnen de bestemmingen

'Agrarisch', 'Agrarisch met landschapswaarden – 1', 'Agrarisch met landschapswaarden – 2', 'Agrarisch met landschaps- en natuurwaarden – 1', 'Agrarisch met landschaps- en natuurwaarden – 2' alsmede 'Bedrijf', 'Bedrijf – Agrarisch' en 'Bedrijf – Paardenhouderij'.

3. Toevoeging aan de bouwregels met betrekking tot oprichting van gebouwen, geen gebouwen zijnde, dat de oppervlakte per perceel niet meer dan 10 m² mag bedragen in de agrarische gebiedsbestemmingen.
4. Toevoeging regeling evenemententerrein aan de bestemming 'Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden 1 ten behoeve van een bestaand evenemententerrein, dat als zodanig reeds op de verbeelding van het huidige bestemmingsplan 'Buitengebied 2009' is opgenomen, maar waarvoor abusievelijk de bestemmingsregeling in de bestemming Agrarisch met waarden – Landschapswaarden 1 was opgenomen.
5. Toevoeging aan de bouwregels dat de toegestane oppervlakte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen de bestemming Bedrijf maximaal 30 m² mag bedragen en binnen de bestemming Bedrijf – Nuts maximaal 20 m².
6. Toevoeging aan de bouwregels binnen de bestemmingen Bedrijf, Bedrijf-Agrarisch, Bedrijf- Paardenhouderij, Horeca, Maatschappelijk en Sport dat hiervoor ontheffing verleend kan worden door Burgemeester en wethouders, mits dit past bij de stedenbouwkundige en architectonische uitstraling van de omgeving.
7. Toevoeging aan de bouwregels binnen de bestemmingen Bedrijf, Bedrijf- Paardenhouderij, Horeca, Maatschappelijk en Sport dat vervangende herbouw van de bedrijfswoning ter plaatse van danwel direct aansluitend aan de bestaande fundering dient plaats te vinden. Middels een afwijking is ook vervangende herbouw tot 10 meter afstand van de bestaande fundering mogelijk, conform de herbouwregeling voor agrarische bedrijfswoningen.
8. Toevoeging aan de ontheffing van de gebruiksregels voor agrarische bedrijven, dat bij ontplooiing van nevenactiviteiten het woon- en leefklimaat niet onevenredig mag worden aangetast. Bovendien zijn uitsluitend activiteiten toegestaan die voorkomen in categorie 1 of 2 in de Staat van Bedrijfsactiviteiten.

9. Toevoeging van een uitzondering op de bouwregels binnen de bestemmingen Wonen, Bedrijf, Bedrijf – Agrarisch, Bedrijf – Paardenhouderij en Maatschappelijk dat de minimaal voorgeschreven dakhelling van 20 tot 60 graden niet geldt voor ondergeschikte delen van de hoofdbebouwing, zoals serres, erkers, aan- en uitbouwen en vergelijkbare bouwwerken.
10. Toevoeging van een binnenplanse afwijking voor het kunnen afwijken van de minimaal voorgeschreven dakhelling voor bedrijfsgebouwen tussen 20 en 60 graden voor een lagere dakhelling binnen de bestemmingen Bedrijf, Bedrijf – Agrarisch, Bedrijf – Paardenhouderij en Horeca, indien dit beter past bij de stedenbouwkundige en architectonische uitstraling van het gebouw ten opzichte van de omgeving.
11. Wijziging van de benaming bestemmingsgrens in perceelsgrens met betrekking tot de vereiste minimaal aan te houden afstand tot aan de perceelsgrens bij oprichting van bedrijfsgebouwen in de bouwregels alsmede binnenplanse afwijkmogelijkheid binnen de bestemming Bedrijf (artikel 9.2.1 onder b en artikel 9.4.1 onder d), de bestemming Bedrijf – Agrarisch (artikel 10.4.4 onder d) en de bestemming Bedrijf – Paardenhouderij (artikel 12.3.3 onder d) als gevolg van de uitspraak van Raad van State hieromtrent bij agrarische bedrijven.
12. Verduidelijking van de regeling in de bestemming Bedrijf – Agrarisch (artikel 10.2.2 onder e), dat via afwijking oprichting van teeltondersteunende kassen mogelijk is voor agrarische bedrijven, niet aangeduid als 'glastuinbouw', uitsluitend binnen het agrarisch bestemmingsvlak, mits dit grenst aan aan de bestemmingen 'Agrarisch', 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden 1' of 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden 2'.
13. Aanvulling van de regeling in de bestemming Bedrijf – Agrarisch (artikel 10.2.5 onder g) en Bedrijf – Paardenhouderij (artikel 12.2.5 onder f), dat mestvergistingsinstallaties niet (bij recht) mogen worden opgericht op locaties die zijn gelegen in extensieveringsgebied alsmede binnen een op de plankaart aangeduide bebouwingsconcentratie, aangezien mogelijke effecten op het woon- en leefklimaat hiervoor ter plaatse eerst dienen te worden onderzocht.
14. Toevoeging van een binnenplanse afwijking voor het kunnen bouwen op een kortere afstand dan 5 meter tot de zijdelingse perceelsgrens binnen de bestemming Maatschappelijk en

Wonen, mits de belangen van derden niet onevenredig worden geschaad.

15. Toevoeging van bouwregels met betrekking tot oprichting van bebouwing binnen de bestemming Recreatie – Recreatiewoning en de bestemming Sport, waarbij de afstand tot de weg minimaal 15 meter dient te bedragen en de afstand tot de perceelsgrens minimaal 3 meter dient te bedragen.
16. Aanvulling in de bestemmingsomschrijving binnen de bestemming Recreatie – Verblijfsrecreatie met betrekking tot het toestaan van ondergeschikte voorzieningen ten behoeve van groepsaccommodaties (artikel 24.1 onder d).
17. Aanvulling in de bouwregels binnen de bestemming Wonen ten behoeve van aanvullende eisen voor het realiseren van een overkapping bij een woning (uitsluitend achter de achtergevelrooilijn, maximaal 3 meter hoog, een maximale oppervlakte van 30 m² en een maximale afstand tot de woning van 20 meter.

6. OMGEVINGSEFFECTEN

6.1. Algemeen

Om conflictsituaties met functies in de omgeving te voorkomen dient in bestemmingsplannen en bij ruimtelijke ontwikkelingen altijd aandacht besteed te worden aan de diverse omgevingsaspecten. Weliswaar is voor het merendeel van deze aspecten specifiek beleid en regelgeving vastgesteld, toch is ook sprake van een aanvullende werking ten opzichte van de ruimtelijke ordening. Zo kan het bestemmingsplan via de bestemmingskeuze aanwijzingen geven richting het milieubeleid. Andersom kan het milieubeleid richting geven aan de functietoedeling in het bestemmingsplan.

Naar aanleiding van onderhavige bestemmingsplanherziening is eveneens een plan-m.e.r. opgesteld, waarmee de milieurimte in het gebied is bepaald alsmede de bandbreedte van de milieugebruiksruimte.

De resultaten van het onderzoek naar de milieueffecten kunnen worden gebruikt als onderbouwing van de beleidsregels van deze bestemmingsplanherziening.

Dit bestemmingsplan betreft een partiële herziening. Het bestemmingsplan voorziet ten opzichte van het huidige geldende bestemmingsplan niet in nieuwe ontwikkelingen, maar biedt wel ontwikkelingsmogelijkheden in indirecte zin. Alvorens deze procedures kunnen worden geëffectueerd dient altijd door middel van onderzoek te worden aangetoond dat aan de vereiste (milieu)randvoorwaarden wordt voldaan en anderen niet onevenredig in hun belangen worden geschaad.

Als uitgangspunt voor deze bestemmingsplanherziening geldt dat geen strijdigheden (mogen) bestaan met de normen uit de betrokken milieuwetten waaronder de Wet milieubeheer, de Wet geluidhinder, de Wet geurhinder en veehouderij, het Besluit externe veiligheid inrichtingen en het Besluit externe veiligheid buisleidingen. Daarnaast dient rekening te worden gehouden met het relevante gemeentelijke milieubeleid.

6.2. Plan-m.e.r.

Op basis van Europese regelgeving dient sinds september 2006 bij de besluitvorming over ruimtelijke plannen en programma's het milieu een volwaardige plaats te worden geven met het oog op de bevordering van een duurzame ontwikkeling. Hiertoe dienen milieudoelstellingen integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces te worden meegewogen, waardoor milieubelangen volwaardig kunnen worden afgewogen tegen andere belangen die evenzeer claims kunnen leggen op de schaars beschikbare ruimte.

Een plan-m.e.r. is een Milieu Effecten Rapportage, waarin onderzocht wordt welke milieueffecten kunnen plaatsvinden op basis van de geboden ontwikkelingsmogelijkheden van het vast te stellen bestemmingsplan. Binnen de Wet Milieubeheer en de Natuurbeschermingswet is bepaald wanneer een plan-m.e.r. verplicht is.

Als een plan kaders biedt voor MER-beoordelings-plichtige activiteiten of als niet is uit te sluiten dat de geboden ontwikkelingsmogelijkheden significante gevolgen voor de natuur kunnen hebben is een plan-m.e.r. in principe een vereiste. Het is daarom noodzakelijk een goede afweging te maken.

Met het opstellen van de plan-m.e.r. wordt beoogd om de milieuruimte te bepalen, die in het plangebied aanwezig is (met name voor uitbreiding van de intensieve veehouderij bedrijven). Hiertoe zijn alternatieven in beeld worden gebracht, die de bandbreedte van de milieugebruiksruimte inzichtelijk maken.

De resultaten van het onderzoek naar de milieueffecten kunnen worden gebruikt als onderbouwing van de beleidsregels in deze partiële bestemmingsplanherziening.

Opzet

In de planMER zijn de te verwachten milieueffecten van de maximale ontwikkelingsmogelijkheden voor de veehouderij conform dit ontwerpbestemmingsplan onderzocht. Hiertoe is allereerst de bestaande milieugebruiksruimte bepaald en zijn vervolgens een drietal alternatieven gedefinieerd om inzicht te kunnen krijgen in de effecten van de geboden ontwikkelingsruimte in het ontwerp bestemmingsplan buitengebied. De onderscheiden alternatieven betreffen:

- het voorkeursalternatief (trendmatige ontwikkeling): hierin zijn de effecten van het opgenomen planologisch beleid doorgerekend op basis van een reële verwachting van groei en krimp van de veehouderijen;
- het voorkeursalternatief (worst-case invulling): hierin zijn de effecten van het opgenomen planologisch beleid doorgerekend op basis van een worst case benadering (waarbij uitsluitend uitgegaan wordt van groei van de intensieve veehouderij bedrijven);
- het voorkeursalternatief (best case invulling): hierin zijn de effecten van het opgenomen planologisch beleid doorgerekend op basis van een reële verwachting van groei en krimp van de veehouderijen, waarbij de nieuwe stallen worden uitgevoerd conform de best beschikbare technieken.

Resultaten

De alternatieven zijn voor een groot aantal thema's beoordeeld op haar effecten, zie onderstaande tabel uit de planMER.

Aspect	Criterium	Voorkeursalternatief	Worst-case voorkeursalternatief
Natuur	Stikstofdepositie op beschermingsgebieden Natuurbeschermingswet 1998	0	-
	Stikstofdepositie op Wav-gebieden en overige natuur	0	-
	Soortenbescherming Flora- en faunawet	0/-	-
Geur	Geur: Leefklimaat binnen de bebouwde kom	+	0
	Geur: Leefklimaat buiten de bebouwde kom	+	0
Fijn stof	Bedrijfsvoering: fijn stof (PM ₁₀)	0/-	-
	Verkeer: fijn stof (PM ₁₀)	0/-	-
Landschap, cultuurhistorie en archeologie	Beïnvloeding van specifieke landschappelijke patronen/objecten en elementen.	0	0/-
	Beïnvloeding van (de context van) historisch landschappelijke patronen, elementen of objecten.	0/-	-
	Beïnvloeding van de archeologische en aardkundige waarden.	0/-	-
	Beïnvloeding van de aardkundige waarden.	0	0
Geluid	Invloed op geluidhinder (bij gevoelige categorieën: bebouwde kom, geluidgevoelige gebouwen en terreinen, woningen en stiltegebieden en overige bos- en natuurgebieden)	0/-	-
Verkeer	Gevolgen voor de verkeersafwikkeling	0	0
	Gevolgen voor de verkeersveiligheid	0/-	-
Water & Bodem	Invloed op bodemstructuur en geomorfologie	0/-	-
	Invloed op grond- en oppervlaktewatersysteem	0/-	-
	Invloed op bodem-, grond- en oppervlaktewaterkwaliteit	0	0
Gezondheid	Invloed op gezondheid	p.m.	p.m.

Score: ++ = zeer positief; + = positief; 0/+ = licht positief; 0 = neutraal; 0/- = licht negatief; - = negatief; -- = zeer negatief

Passende beoordeling

In het bestemmingsplan Buitengebied zijn op voorhand op basis van de in het plan geboden ontwikkelingsmogelijkheden significant negatieve effecten op de Natura 2000 - gebieden en een Beschermde Natuurmonument als gevolg van een verandering van de stikstofdepositie niet uit te sluiten. Daarom heeft in het kader van de planMER een Passende Beoordeling plaatsgevonden, waarin het voornemen is getoetst op mogelijke effecten van verandering van de stikstofdepositie op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000 - gebieden en een Beschermde Natuurmonument.

Significant negatieve effecten kunnen voor het voorkeursalternatief (trendmatige ontwikkeling) worden uitgesloten voor alle Natura 2000 - gebieden en het Beschermde Natuurmonument Zwartven.

Significant negatieve effecten kunnen voor het voorkeursalternatief (worst - case invulling) worden uitgesloten voor de Natura 2000 - gebieden Regte Heide & Riels Laag, Vennen, heiden en moerassen rond Turnhout, Valleigebied van de Kleine Nete met aangrenzende brongebieden, moerassen en heiden, Bos - en heidegebieden ten oosten van Antwerpen en het Beschermd Natuurmonument Zwartven, maar niet voor het Natura 2000 - gebied Kempenland - West. Het voorkeursalternatief (worst - case invulling) zorgt voor een toename aan stikstofbelasting op habitattypen van het Natura 2000 - gebied Kempeland - West en heeft daarmee mogelijk significante negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van dit Natura 2000 - gebied. Een dergelijke ontwikkeling past niet binnen de randvoorwaarden van de Natuurbeschermingswet. Het benutten van de planologische mogelijkheden die geboden worden in het ontwerp bestemmingsplan, is dus niet mogelijk bij een dergelijke "ontwikkeling".

Indien er echter gebruik wordt gemaakt van de inzet van de best beschikbare staltechnieken (voorkeursalternatief best case invulling) is er geen sprake meer van een toename aan stikstofdepositie, maar een afname van stikstofbelasting op de habitattypen van het Natura 2000 - gebied Kempenland - West in vergelijking met het referentieniveau van de Natuurbeschermingswet (Vergunde situatie gecorrigeerd voor de feitelijke bezetting via de CBS - correctie). Uitgaande van de inzet van dergelijke technieken bij nieuwe maar ook bestaande bedrijven, is het dus mogelijk om gebruik te maken van de geboden planologische ruimte, binnen de randvoorwaarden van de Natuurbeschermingswet.

Advies commissie MER

De ontwerp planMER is tezamen met het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied 2009, herziening fase 1a' ter inzage gelegd. Op 13 juni 2013 heeft de onafhankelijke Commissie voor de milieueffectrapportage haar toetsingsadvies hierover gepubliceerd.

De Commissie constateert dat de MER goed en helder is opgesteld, maar signaleert wel de tekortkoming dat in het ontwerp planMER onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat er geen aantasting van wezenlijke kenmerken en waarden van de zogenaamde WAV-gebieden plaats vindt.

Aanvulling MER

Mede naar aanleiding van het toetsingsadvies is een aanvulling op de planMER opgesteld, waarin nader is ingegaan op het feit dat de depositie van ammoniak op de Wav-gebieden niet zal toenemen. Daarnaast is

ingegaan op de wetswijziging van de Natuurbeschermingswet per 25 april jl. en de aanbevelingen van de commissie over het vervolgproces.

De definitieve planMER, inclusief aanvulling is als bijlage aan dit bestemmingsplan toegevoegd.

Doorvertaling in bestemmingsplan

In het bestemmingsplan worden weliswaar ontwikkelingsmogelijkheden geboden aan intensieve veehouderij bedrijven, maar deze mogelijkheden zijn gekoppeld aan diverse stringente randvoorwaarden, waarmee de bescherming van de bestaande kwaliteiten en belangen in het plangebied wordt geborgd.

Deze voorwaarden betreffen ondermeer, dat bij een voorgenomen uitbreiding van iv-bebouwing:

- geen uitbreiding van stikstofemissie plaats mag vinden;
- een afname van de geuremissie plaats vindt, waarbij tevens wordt getoetst aan de achtergrondbelasting (cumulatieve geurhinder);
- er een gedegen landschappelijke inpassing van de bedrijfsbebouwing plaatsvindt met een omvang van minimaal 10% van het bestemmingsvlak alsmede een aanvullende ruimtelijke kwaliteitsverbetering in geval van vergroting van het bestemmingsvlak;
- vergroting van het bestemmingsvlak is genormeerd tot 1,5 ha.

Vanwege het ontbreken van een adequaat toetsingskader mbt volksgezondheid zijn in dit bestemmingsplan in verband met de rechtszekerheid nog geen kwantitatieve randvoorwaarden mbt het aspect gezondheid opgenomen. Er is er momenteel (nog) te weinig informatie om een wetenschappelijk onderbouwde norm vast te stellen voor een veilige afstand tussen een (intensieve) veehouderij en woningen. Het causaal verband tussen de aanwezigheid van een intensieve veehouderij en eventuele negatieve effecten op de volksgezondheid in de omgeving is onvoldoende aantoonbaar. In het bestemmingsplan zijn voor uitbreiding van iv-bebouwing echter wel randvoorwaarden opgenomen, dat er 'geen onevenredige aantasting plaats mag vinden van de in geding zijnde belangen' alsmede dat sprake moet zijn van een 'duurzame locatie', waarmee het aspect gezondheid bij een toekomstig vastgesteld toetsingskader meegenomen kan worden in de belangenafweging bij beoordeling van individuele vergunningsaanvragen.

7. UITVOERBAARHEID

7.1. Financiële uitvoerbaarheid

Het grondexploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12 Wro, eerste en tweede lid is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan of besluit waarop het betrekking heeft, zoals een bestemmingsplan.

In dit bestemmingsplan is geen sprake van nieuwe bouwmogelijkheden waarvoor de noodzaak van het stellen van locatie-eisen of een kostenverhaal aanwezig is. Aan dit bestemmingsplan hoeft dan ook geen exploitatieplan te worden toegevoegd.

De in het buitengebied aan de orde zijnde ontwikkelingen, mogelijk gemaakt met voorliggend bestemmingsplan, in de vorm van functiewijzigingen dan wel uitbreidingen betreffen particulier initiatief. De kosten voor verwezenlijking van deze ontwikkelingen worden gedragen door de desbetreffende particulieren.

8. OVERLEG EN INSPRAAK

8.1. Vooroverleg

Over het concept ontwerpbestemmingsplan heeft conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening overleg plaats gevonden met de provincie en het waterschap.

8.2. Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan heeft met ingang van vrijdag 8 maart 2013, gedurende zes weken, tot en met 18 april voor een ieder in het gemeentehuis ter inzage gelegen. Daarnaast was het plan digitaal raadpleegbaar via de gemeentelijke website en vanaf de landelijke website www.ruimtelijkeplannen.nl.

Alle 109 ingediende zienswijzen zijn samengevat, beoordeeld en voorzien van een gemeentelijke reactie in de Zienswijzennota, die als afzonderlijke bijlage bij het bestemmingsplan is toegevoegd. Het ontwerpbestemmingsplan is op grond van de ingediende zienswijzen zonodig aangepast. Daarnaast is het ontwerp bestemmingsplan aangepast naar aanleiding van enkele ambtshalve wijzigingen, die eveneens zijn opgenomen in de Zienswijzennota.

Op 9 juli 2013 heeft de raad het bestemmingsplan buitengebied gewijzigd vastgesteld, conform beschreven in de Zienswijzennota en de Nota van aanvulling van het college d.d. 27 juni in 2013 met betrekking tot de locatie De Gagel 20 (vergroting oppervlakte zoals opgenomen in de bijlage bestaande intensieve veehouderijbebouwing naar 4.621 m²) alsmede zoals verwoord tijdens de raadsvergadering met betrekking tot de locatie Mispelend 4 (vergroting oppervlakte zoals opgenomen in de bijlage bestaande intensieve veehouderijbebouwing met 3 m²) en beschreven in een aangenomen amendement (aanvullende passage voor de landschappelijke inpassing).

